

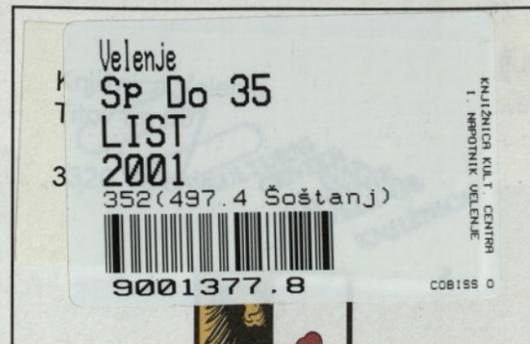
KREKOVA BANKA
KREKOVA BANKA d.d. MARIBOR
POSLOVALNICA ŠOŠTANJ

Vsem občankam in občanom
iskreno čestitamo za praznik
Občine Šoštanj!

Da bo denar v službi človeka

LIST

LETO VII ŠT.8 15. SEPTEMBER 2001 100 SIT

LIST Glasilo Občine Šoštanj.
Prva številka LISTA je izšla 13. aprila 1995. Svet Občine Šoštanj je za redno izhajanje časopisa dne 6. 2. 1996 sprejel Odlok o ustanovitvi javnega glasila Občine Šoštanj. člen 2: Javno glasilo Občine Šoštanj se imenuje **LIST** in izhaja v slovenskem jeziku.

Živeti v mestu že 90 let!
ŠOŠTANJ
1911 - 2001
ZA OBČINSKI PRAZNIK
ČESTITAMO VSEM!

Svet KS Šoštanj

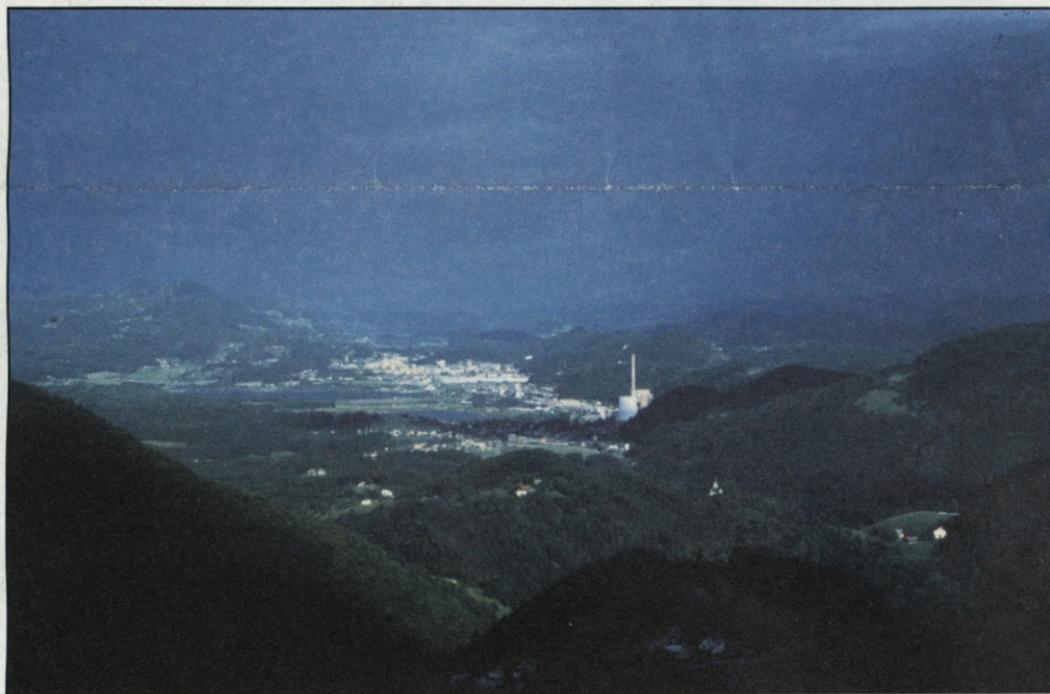
FOTO TEKAUC
Tel.: 03 5861 328 GSM: 041 624 280
EXPRESS IZDELAVA BARVNIH FOTOGRAFIJ
FOTOGRAFIRANJE ZA DOKUMENTE
BARVNE VIZITKE; REPRODUKCIJE
FOTOGRAFIRANJE NA TERENU
FOTOAPARATI, FILMI, ALBUMI, BATERIJE, OKVIRJI,
DIGITALNA FOTOGRAFIJA

ANGELI
BLUES[®]
d.o.o.,
Šoštanj

Cenjene občanke in občani!

Drugič imam priložnost in prijetno dolžnost, da Vam izrečem čestitke ob prazniku Občine Šoštanj.

Od leta 1995 dalje vsakega tridesetega septembra obeležimo svoj občinski praznik in se tako spomnimo dogodka pred 653. leti, ko je davnega 1348 leta, po pričevanju šoštanjskega kronista Franca Hribernika, Celjski grof Friderik podelil Šoštanju trške pravice. Letos v začetku poletja smo se spomnili tudi 90. obletnice podelitve mestnih pravic Šoštanju. Mesto, po katerem ima ime naša občina z naselji Bele Vode, Družmirje, Florjan, Gaberke, Lokovica, Ravne, Skorno, Šentvid, Topolšica in Zavodnje, je res pomembni starosta Šaleške doline, ki je leta 1995 na novo oživel, kot center občine. Morda si Šoštanj zaradi letošnje obletnice zasluži v naših besedah in mislih malo več pozornosti, a rezultati našega dela le kažejo na to, da v naši občini enakomerno skrbimo za vsa naselja, ne le center, kot je to opaženo v mnogih drugih primerih.

Šaleška dolina z najvišje točke občine Šoštanj.

Damjan Kljajič

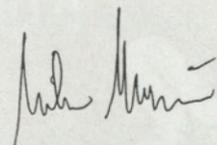
Občinski praznik je vsako leto priložnost za enoletni pogled nazaj, čeprav župan in izvoljeni svetniki račun v resnici položijo vsaka štiri leta na volitvah. Vseeno pa se je nekako ustalila navada, da v času občinskih praznikov župani hitijo od ene, do druge pridobitve, režejo trakove, odpirajo včasih nezaključene investicije in tako manifestirajo vtis svoje marljivosti in delavnosti ljudi, ki skrbijo za občino.

Mi smo se letos odločili, da ne bomo za vsako ceno zaključevali raznih delovišč ravno ob prazniku, saj tistega, s čimer se lahko najbolj pohvalimo v minulemu letu, ni mogoče videti s prostimi očmi.

Uspeli smo s finančno konsolidacijo občine, uredili smo transparentno poslovanje, kot se od nas zahteva in za več kot štirikrat smo zmanjšali vsoto neporavnanih obveznosti, ki so se postopno kopičile od leta 1996 dalje. Kljub temu lahko pozoren človek na vsakem koraku opazi naše aktivnosti in delo tako v okoliških krajevnih skupnostih, kot v samem mestu. Doseženo finančno stanje pa je pogoj, da se bomo lahko v obdobju, ki je pred nami bolj smelo lotili novih in večjih investicij, od katerih je med prvimi gotovo nova osnovna šola, ki jo bomo zgradili ob šoli Karla Destovnika Kajuha, kot nadomestni objekt za obe sedanji šoli.

Naš pomemben skupni uspeh je, da je v naši občini prisotna velika stopnja medsebojnega razumevanja pa naj bo to med posameznimi političnimi skupinami, ali posameznimi krajevnimi skupnostmi. Tako ne zapravljamo preveč dragocenega časa in energije za neplodne razprave. V takšnem okolju pa ni težko snovati in delati in upam, da bodo tudi tiste redka okolja in skupine ljudi, ki se jim zdi okvir naše občine pretesen, uvideli tudi potrebe drugih, ne le svoje.

Želim ostati dober župan vsem občankam in občanom občine Šoštanj še naprej in ob prazniku vsem še enkrat iskreno čestitam za naše skupne uspehe!

Milan Kopušar
župan

30. SEPTEMBER 2001 - PRAZNIK OBČINE ŠOŠTANJ

**Naj nam praznik okrepi vero v uspešno občino.
Zato se bomo potrudili:** *Svet občine, uprava in župan občine Šoštanj!*

Slavnostna seja sveta občine Šoštanj bo 27. septembra 2001 ob 19. uri v Domu kulture Šoštanj.

OBČINA ŠOŠTANJ

UPRAVA

Trg svobode 12, 3325 Šoštanj,
telefon: (03) 89 84 300, fax: (03) 89 84 333

Na podlagi Zakona o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih (Uradni list SRS št. 18/74 in 34/88) in na podlagi 6. člena Pravilnika o pogojih za oddajo poslovnih prostorov v najem ter o določanju najemnin za poslovne prostore (Uradni list občine Šoštanj št. 4/97) objavljamo

JAVNI RAZPIS

ZA ODDAJO POSLOVNEGA PROSTORA V NAJEM

Predmet oddaje sta poslovna prostora v 1. nadstropju občinske stavbe na Trgu svobode 12 v Šoštanju, z možnostjo souporabe sanitarij in skupnih prostorov, in sicer:

1. poslovni prostor površine 21,30 m², izklicna najemnina znaša 21.495,00 SIT;
2. poslovni prostor (2 povezana prostora) površine 66,07 m², izklicna najemnina 66.675,00 SIT.

Izklicna cena za poslovna prostora je brez DDV. Osnova za izračun izklicne najemnine za poslovne prostore je metodologija o merilih in načinu ugotavljanja vrednosti stanovanj in stanovanjskih hiš, predpisana s pravilnikom.

Poslovna prostora sta primeren za poslovne storitve in se oddajata za nedoločen čas.

Interesenti naj dostavijo pisne ponudbe priporočeno po pošti na naslov Občina Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj s pripisom "Ne odpiraj - ponudba - Javni razpis za oddajo poslovnega prostora v najem" do vključno 28.09.2001 do 12.00 ure.

Ponudba naj vsebuje dejavnost ponudnika, ponujeno ceno za m² najemnine ter dokazilo o plačani varščini, ki znaša 3 mesečne izklicne najemnine, v znesku 64.485,00 SIT za poslovni prostor pod 1) in v znesku 200.025,00 SIT za poslovni prostor pod 2), na žiro račun Občine Šoštanj št. 52800-630-10168. Varščina bo obračunana v najemnini ali vrnjena vlagatelju ponudbe v roku 3 dni od izbire najugodnejšega ponudnika.

Odpiranje ponudb opravi komisija, ki hkrati izloči prepozno prispelo in nepopolne ponudbe. O izbiri najemnika bo na predlog komisije odločal župan. Vsi ponudniki bodo o izbiri pisno obveščeni.

OBČINA ŠOŠTANJ

OBČINA ŠOŠTANJ

ŽUPAN

Trg svobode 12, 3325 Šoštanj,
telefon: (03) 89 84 300, fax: (03) 89 84 333

Občina Šoštanj objavlja na podlagi sklepa Sveta občine Šoštanj (Uradni list občine Šoštanj št. 9/96), ter 47. Člena Zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 44/97) naslednji

JAVNI RAZPIS

za prodajo stavbnih parcel za gradnjo stanovanjskih hiš na območju naselja POHRASTNIK - KARE "E"

1.

Za gradnjo individualnih stanovanjskih hiš na območju naselja Pohrastnik - kare E v katastrski občini Šoštanj se odprodajo stavbne parcele z gradbenimi oznakami:

gr. parc. z oznako 1	parc. št. 9/11	v izmeri 506 m ² ,
gr. parc. z oznako 7	parc. št. 9/5	v izmeri 518 m ² .

Valorizirani stroški priprave in komunalne opreme stavbnega zemljišča za posamezno parcelo znašajo 3.155.014,00 SIT, izhodiščna cena za m² stavbnega zemljišča pa znaša 2.757,87 SIT

2.

V stroških priprave stavbnega zemljišč so zajeti stroški geoloških in geomehanskih raziskav za obravnavano območje, geodetska odmera in izdelava prostorsko izvedbenih aktov ter ostale dokumentacije.

V stroških komunalne opreme stavbnega zemljišča so zajeti stroški izgradnje vodovodnega, kanalizacijskega, toplovodnega, telekomunikacijskega in električnega omrežja ter asfaltna cesta z javno razsvetljavo. Niso pa zajeti t.i. investitorski stroški, kot so prispevki za priključke na posamezne komunalne naprave in stroški soglasij, kakor tudi izgradnja hišnih priključkov, ki bremenijo posameznega investitorja.

3.

Davek na promet nepremičnine, t.j. od kupnine za stavbno zemljišče, stroške notarskega zapisa ter vpisa v zemljiško knjigo nosijo uspehi ponudniki.

4.

Varščina za udeležbo na javnem razpisu, ki jo morajo interesenti vplačati najkasneje do oddaje ponudbe na žiro račun Občine Šoštanj, št. 52800 - 630 - 10168, na sklic št. 465-1-02-5-2-2001, znaša 150.000,00 SIT ter se uspehim ponudnikom vračuna v ceno zemljišča, neuspehim pa vrne v roku 8 dni po izteku razpisa brez obresti.

5.

Kupnino za stavbno zemljišče bodo morali uspehi ponudniki poravnati na račun iz 4. točke v roku 15 dni po podpisu pogodbe, ostalo vrednost, t.j. stroške priprave in komunalne opreme stavbnega zemljišča, ki bodo uspelemu ponudniku odmerjeni z odločbo, pa najkasneje v roku

šestih mesecev od sklenitve pogodbe, oziroma na pismen predlog ponudnika v roku enega leta od sklenitve pogodbe, vendar ob predhodno opravljeni revalorizaciji stroškov po indeskih GZS za stanovanjsko gradnjo.

6.

Rok za sklenitev in podpis pogodbe o prodaji stavbnega zemljišča je 30 dni po izteku razpisa, sicer se smatra, da je ponudnik od nameravane gradnje odstopil, zaradi česar zapade varščina v korist Občine Šoštanj.

7.

Ponudniki morajo v ponudbi navesti stavbno zemljišče (gradbeno parcelo), ki ga želijo odkupiti, ponujeno ceno za m² stavbnega zemljišča, ki ne sme biti nižja od izhodiščne cene, rojstne podatke ponudnika ter podatke o stalnem prebivališču.

8.

Ponudniki morajo ponudbi priložiti:

- dokazilo o vplačani varščini,
- potrdilo o državljanstvu ponudnika,
- pisno izjavo ponudnika, da sprejema pogoje javnega razpisa.

V primeru, da je več ponudnikov zainteresiranih za isto gradbeno parcelo, se smatra, da je ugodnejši tisti ponudnik, ki ponudi višjo ceno za m² stavbnega zemljišča.

9.

Uspehi ponudniki morajo pričeti z gradnjo na dodeljenem stavbnem zemljišču najkasneje v roku enega(1) leta ter končati najmanj III. gradbeno fazo v treh letih po podpisu pogodbe, sicer se smatra, da so od nameravane gradnje odstopili. V tem primeru lahko Občina Šoštanj vloži tožbo za razveljavitev pogodbe, pri čemer vplačana varščina zapade v korist Občine Šoštanj. To velja tudi v primeru, ko uspehi ponudnik ne spoštuje ostalih razpisnih pogojev.

Pri gradnji stanovanjskih objektov bo treba v celoti upoštevati pogoje veljavnega prostorskega dokumenta za to območje.

10.

Interesenti morajo poslati pisne ponudbe po pošti ali jih oddati osebno v zaprti kuverti. Upoštevane bodo vse ponudbe, ki bodo sestavljene v skladu z razpisnimi pogoji in bodo prispelo do 1.10.2001 do 12.00 ure na naslov: Občina Šoštanj, Komisija za izvedbo postopka za prodajo nepremičnega premoženja v lasti Občine Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj.

Na kuverti mora biti oznaka »Javni razpis za odprodajo stavbnih parcel v naselju Pohrastnik« - NE ODPIRAJ, na zadnji strani kuverte pa naslov ponudnika.

Odpiranje ponudb bo v sejni sobi Sveta Občine Šoštanj, dne 1.10.2001 ob 12.15 uri. Pri odpiranju ponudb so ponudniki lahko prisotni.

11.

O izboru uspešnih ponudb bo komisija obvestila vse ponudnike najkasneje v roku 15 dni po izteku javnega razpisa.

12.

Vse informacije v zvezi z odprodajo stavbnega zemljišča lahko interesenti dobijo pri ga. Sonji NOVAK, Občina Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj, tel. (03) 89 84 320.

OBČINA ŠOŠTANJ

Številka: 465-02/02/2000

Datum: 04.09.2001

Na podlagi sklepa 6. seje predsedstva objavlja
Športna zveza Šoštanj

RAZPIS ZA KORIŠČENJE DOMA TVD PARTIZAN V SEZONI 2001/02

V objektu je možna rekreacija za športna društva in druge organizacije vse dni v tednu od septembra 2001 do konca junija 2002. V telovadnici je možno igranje košarke, odbojke, namiznega tenisa, malega nogometa ter različne oblike rekreacije.

V ceno najema je všteto koriščenje telovadnice skupaj s športnimi rekviziti, ki so na voljo, ter ene garderobe, sanitarijev, kopalnice in parkirišča pred domom.

Cene najema Doma TVD Partizan za sezonski najem so:

- 2500 sit na uro oz.
- 1500 sit na uro za vse članice ŠZŠ in za vsa društva, ki so podala popolno vlogo za včlanitev v ŠZŠ.

Zainteresirana društva in organizacije naj svojo vlogo za najem Doma TVD Partizan posredujejo do srede, 19. septembra 2001, na naslov:

Športna zveza Šoštanj
PP 26
3325 ŠOŠTANJ

Na osnovi posredovanih vlog bo ŠZŠ pripravila razpored koriščenja objekta. Pri pripravi urnika koriščenja bodo imeli prednost koristniki objekta v pretekli sezoni ter članice ŠZŠ.

Po pripravljenem razporedu koriščenja Doma TVD Partizan se bo z vsemi zainteresiranimi podpisala pogodba o najemu Doma TVD Partizan. Pogoj za podpis pogodbe je, da ima posamezno društvo oz. organizacija poravnane vse finančne obveznosti do ŠZŠ.

Predsednik ŠZŠ:
Drago SKORNŠEK

Na osnovi sklepa 6. seje predsedstva objavlja Športna zveza Šoštanj

POZIV ŠPORTNIM DRUŠTVOM ZA VČLANITEV V ŠPORTNO ZVEZO ŠOŠTANJ

Vsa zainteresirana društva morajo na naslov ŠZŠ (p.p. 26, 3325 Šoštanj) poslati:

- pisno prošnjo za sprejem v ŠZŠ, ki mora temeljiti na sklepu ustreznega organa društva,
- pisno izjavo o spoštovanju pravnih aktov ŠZŠ,
- kopijo odločbe UE Velenje o vpisu društva v register društev,
- kopijo obvestila statističnega urada RS o identifikaciji in razvrstitvi po dejavnosti.

Novi člani bodo sprejeti na naslednji skupščini ŠZŠ, ki bo predvidoma konec meseca oktobra 2001. Vsi kandidati za članstvo bodo prejeli vabilo na skupščino ŠZŠ.

Predsednik ŠZŠ:
Drago Skornšek

Komunalno podjetje

Velenje d.o.o.

Vsem občanom občine Šoštanj
želimo za občinski praznik
veliko delovnih uspehov!

GIGRAD d.o.o.

ČESTITAMO

GRADIMO TUDI V OBČINI ŠOŠTANJ!

Spremljajte programe KRS,
berite LIST
in uživajte v praznovanju!

KRS ŠOŠTANJ

V LOKOVICI ČASTIJO SV. MARIJO

Na velikega šmarna dan, praznik Marijinega vnebovzvetja, je bil v Lokovici na Grmovem vrhu blagoslov kapelice in tudi novega doma, ki sta ga postavila Marjan in Anica Žnidar iz Mengša. Lepo zidano ohišje kapelice, katerega mojster je bil gospodar Marjan sam, varuje kip Marije z Jezusom, ki so ga oblikovale in izklesale spretno roke domačega umetnika Ivana Žlebnika iz Zavodenj. Med številno množico domačih, bližnjih in daljnih sosedov, ki so se zbrali dogodka v čast, je šel tudi glas, da kapelica na tem mestu ne stoji naključno. Pred časom naj bi tukaj v prepad skupaj s traktorjem skoraj zgrmela domačinka, mati dveh otrok. Vozilo, ki ga voznica ni uspela ukrotiti, pa se je nenadoma po nekem čudežu ustavilo sredi drsenja po strmem pobočju, tako da jo je traktoristka, po imenu Marija, odnesla brez praske. Očividka dogodka, gospodarica Anica, sicer bolničarka, se je po tem odločila, da na tem mestu z možem postavi kapelico, ki bo varovala družino in prinašala vanjo razumevanje, mir in srečo. Z možem imata namreč pet otrok, ki so vsi navezani na te kraje.

Foto: Milojka Komprij

Blagoslov kapelice je opravil šoštanjski kaplan Janko Kvartič, par besed je spregovoril tudi Stanko Hosner, zapele pa so tudi lokoviške pevke, ženski zbor pod vodstvom Simeone Strahovnik, ki vedno razveseli lepe pesmi željna srca. Prisotni pa se ob koncu niso mogli upreti gostoljubju Žnidarjevih, ki so poskrbeli tudi za obilno pogostitev.

Milojka Komprij

"ZA VAŠIH 90 LET, ROZIKA!"

Gospa Rozalija Trogar je svoj 90. rojstni dan praznovala v Domu za varstvo starejših v Velenju, kjer prebiva že nekaj let. Kljub temu je bilo videti, da ji obiskov ob njenem jubileju ni manjkalo. Njeno sobo so krasile rože, na mizi je bila domača potica in kup voščilnic je pričal, da so se je spomnili tudi na tak način. Ob našem obisku, obiskali smo jo predstavniki KO RK Ravne: Justina Jelen in Jože Jančič ter predstavnica OO RK Velenje Darinka Brišnik, pa smo ji prenesli tudi čestitke KS Ravne. Rozalija nas je gostoljubno sprejela in pogostila celo s torto, ki jo je dobila v dar od nečakov, pa tudi nazdravili smo.

Rozalija Trogar je krajanka Raven že od rojstva, saj je najmlajši otrok Trogarjeve družine. Kot nadebudno dekle se je učila za šiviljo, delala nato v bolnišnici Topolšica, njeno življenjsko pot pa je usmerilo tudi v Srbijo, v mesto Niš, kjer je služila. Tik pred drugo svetovno vojno se je zaradi smrti očeta vrnila domov in nato v Ravnah ostala vse do preselitve v Dom. Spomin ji seže v medvojna leta, ko je služila pri družini Vošnjak in kasneje po vojni, ko si je poiskala delo v tovarni usnja, kjer je ostala da upokojitve. Zdravje ji ne služi dobro že od mladih let, tako da se tudi zdaj ne počuti najbolje, a kljub temu vedro prenaša breme svojih let. Ob obisku je bila vidno presenečena in vesela ter pripravljena poklepetati in obuditi nekatere spomine z nami. Z željami po zdravju in prijetnem bivanju v Domu, kjer, kot pravi, lepo skrbijo za njeno zdravje in udobje, smo se poslovili. Z obljubo, da jo kmalu spet obiščemo.

Foto: Milojka Komprij

OO RK Ravne

GOTOVINSKA POSOJILA

ŠE JE ČAS ZA DOPUST

Še razmišljate o dopustu? Da bo odločitev lažja, vam ponujamo ugodna gotovinska posojila po naslednjih pogojih:

- posojila dobite takoj,
- nizke obrestne mere,
- odplačilna doba do 5 let,
- posojila dobite v gotovini.

Podrobnejše informacije lahko dobite v Poslovalnici Šaleška, tel. 899-53-03; v Poslovalnici Šoštanj, tel. 898-49-30 in v Poslovalnici Mozirje, tel. 830-17-19.

banka velenje

Banka Velenje d.d., Velenje, bančna skupina Nove Ljubljanske banke

"PO DOMAČE" V LAJŠAH

V Lajšah se izkažejo in vsako leto privabijo na srečanje godcev cel kup tako virtuozov diatonične harmonike kot domačih zvokov željnih poslušalcev. Tudi letos je organizatorjem, Turističnemu društvu Lajše z Ivanom Kavnikom v prvi vrsti, postreglo lepo vreme in pa številni udeleženci, ki se niso izneverili vsakoletni prireditvi. Vodja prireditve je bil Robert Goličnik, ki je s svo-

Foto: Milojka Komprij

jim ansambлом in zvoki za ples tudi nadaljeval prejšnji, tako imenovani uradni del, program pa je povezovala kar njihova pevka Maja Oderlap, ki je tudi sicer vešča mikrofona. Med že znanimi zvoki harmonike, ki so jo raztegovali tako mladi kot stari godci, so zveneli tudi zvoki citer in drugih instrumentov.

Med najmlajše udeležence se je zapisal Tomaž Glasenčnik, sicer Goličnikov učenec, vseh udeležencev pa je bilo kar 25.

Vsak je dobil tudi posebno diplomu za sodelovanje in tudi vzpodbudo za vztrajanje in za lep spomin na to prireditev, ki je bila že sedma po vrsti in se ji glede na udeležbo in zanimanje skoraj ni bati, da bi ostala na tej številki.

Milojka Komprij

VESELE URICE SO BILE RES VESELE

Vrle članice in člani Društva prijateljev mladine Lokovica so eni redkih, ki skrbijo za tako prijetne počitnice svojih najmlajših krajanov. Tudi letos so organizirali Vesele urice.

Mentorji za Vesele urice so bili Anja Rosec, Nejc Sevcnikar in Vesna Konovšek. Povedali so, da so bile urice dobro obiskane. V povprečju

Foto: Milojka Komprij

od 20 do 25 otrok. Očitno so otroci zadovoljni z aktivnostmi, s katerimi si popestrijo druženje. Kaj delajo? Vse kar se jim zahoče, kar je za njih naj, naj; rišejo, igrajo razne igre, Človek ne jezi se, Monopoli, karte, igre z žogo, skratka, počno, kar jim najbolj ugaja. V petek (po 14 dnevih) Veselih uric se bodo te zaključile. Za zaključek pa bodo otroke popeljali na izlet na Šmartinsko jezero, kjer se bodo otroci skupaj s starši popeljali z ladjo po jezeru in s tem zaključil letošnje vesele ure, v upanju, da se drugo leto spet vidijo.

J.S.

PRIVLAČNOST GOZDARSKIH TEKMOVANJ

Preko poletja se vrstijo številne turistično - etnološke prireditve, kjer potekajo tudi tekmovanja, največkrat v starih kmečkih veščinah. V krajih z gozdarsko tradicijo so v sklopu takih prireditev tekmovali gozdarji oz. kmetje lastniki gozdov, veščiki gozdarskih spretnosti. Tako se sicer odmaknjena gozdarska opravila prikažejo številnim obiskovalcem.

V Lučah je 11. avgusta Zavod za gozdove Območne enote Nazarje skupaj z Občino Luče pripravil gozdarsko tekmovanje v šestih disciplinah: valjenju hloda, presekovanju okroglic, preciznem rezu, kleščanju, zaseku in podžaganju ter podiranju na balon. Med 23 tekmovalci iz 8 ekip se je vnela napeta tekma, saj je bil zmagovalec znan šele po ponovnem podiranju na balon; z malo športne sreče je zmagal Stanko Goličnik iz Belih Vod pred domačinom Boštjanom Zagradišnikom. Lepi uvrstitvi sta dosegla še Ivan Mazej s 6. mestom in Silvo Mežnar s 13. mestom. Med ekipami so veterani GG-ja dokazali, da še niso za staro šaro, drugo mesto

Foto: arhiv

smo zasedli Šoštanjčani, tretje pa Lučani. Najboljši so prejeli pokale, priznanja in lepa praktična darila.

V okviru Turističnega tedna v Črni na Koroškem je bilo 18. avgusta še eno gozdarsko tekmovanje v sicer manj tipičnih disciplinah, pa zato prav tako atraktivnih: obračanje letve s kombiniranim rezom, podiranje na balon, prezoavanje okroglic, sekanje s sekiro na tarčo in prelaganje drv. Šoštanjska ekipa je, čeprav brez vsakega treninga, zasedla solidno 5. mesto med osmimi ekipami; med posamezniki je bil Ivan Urbanc dvanajsti, Ivan Mazej štirinajsti in Drago Borovnik petnajsti med 24 tekmovalci. Tekmovalci so prejeli praktične nagrade, izmenjali izkušnje in si obljubljali, da bodo naslednje leto boljše.

Tudi take prireditve pomenijo popularizacijo gozdarstva in prikaz težkega, a lepega dela v gozdu.

Milan Pogorelčnik

Ob prazniku občine Šoštanj čestitamo vsem občankam in občanom in jim želimo srečno in svetlo prihodnost. Obenem Vas vabimo po nakupih v našo trgovino v Stari trg 35 Velenje.

Kolektiv družinskega podjetja Rednak

TRGOVINA: 03/586-1841 PROIZVODNJA: 03/586-2561 FLORJAN 37: 3325 ŠOŠTANJ

Svet krajevne skupnosti Šentvid

Vsem prebivalcem naselja Šentvid in občanom občine Šoštanj čestitamo ob PRAZNIKU OBČINE ŠOŠTANJ!

Vsem občanom v občini Šoštanj iskreno čestita ob prazniku ter želi veliko uspehov na vseh področjih življenja!

KS Ravne

PROGRAM OSEMENJEVANJA GOVEJIH PLEMENIC V SEZONI 2000 / 2001

Proizvodnja v govedoreji in njen napredek sta med drugim odvisna tudi od pravilne izbire semena bikov za osemenitev krav in telic. Zaradi tega v okviru Govedorejskega društva Šaleška dolina skupaj s strokovnjaki selekcijske službe pripravimo izbor bikov za osemenje živali. Pri tem smo letos sledili cilju, da bo s testiranimi biki osemenjeno 40 % govejih plemenic in s mladimi biki 60 % govejih plemenic. Tako smo za osemenjevalno sezono 2000 / 2001 izbrali naslednje biki:

Med rjavimi testiranimi biki s poudarkom na mleko priporočamo uporabo bikov:

VIGO - močno izboljšuje količino mleka z veliko vsebnostjo mlečne maščobe in beljakovin. Potomke so obsežne, primernih oblik in imajo lepa vimena.

BIZO - je pozitiven v vseh lastnostih. Močno izboljšuje mlečnost tako v količini kot vsebnosti. Njegove hčere so povprečnega okvira, z dobrimi nogami in obsežnim ter dobro pripetim vimenom.

VINI - njegove potomke odlikuje velika mlečnost z odlično vsebnostjo mlečne maščobe in beljakovin. Živali so obsežnega okvira, primernih telesnih oblik in primernih oblik vimen. Zaradi težkih telitev z njim ni priporočljivo osemenjevanje telic.

BARAJ - odlikuje ga velika mlečnost, je med biki z najvišjo plemensko vrednostjo za mleko. Daje potomke z odličnimi vimeni, ki so zelo obsežna in dobro pripeta. Uporabljali naj bi ga za živali, ki imajo korektno in čvrste noge.

EMORI - ima visoko plemensko vrednost za mleko in mlečno maščobo. Je odličen izboljševalec vseh telesnih lastnosti, še posebej vimena.

SELKO - je bik z najvišjo plemensko vrednostjo za vsebnost beljakovin in maščobe v mleku, močno povečuje tudi mlečnost. Uporablja naj se pri plemenicah z dobro pripetim vimenom in dobrimi telesnimi lastnostmi.

Priporočeni rjavi mladi biki, ki zadoščajo vedno ostrejšim kriterijem in zagotavljajo napredek v proizvodnji, so: ERGO, ERUS, ERAK, VRISK, CAMBLE, GUTTURNIO, ESTER, ARGON in BAGER.

Med rjavimi testiranimi biki s poudarkom na mesu je bil izbran BELT, ki je pozitiven v večini proizvodnih in telesnih lastnosti, odličen je v ocenah zunanosti. Potomci dobro priraščajo. Najboljše rezultate daje v kombinirani usmeritvi s poudarkom na prireji mesa.

Črnobela testirana bika, katerih materi izvirata z Dolenjske in dajeta dobre potomke, sta HUGO, ki povečuje mlečnost, ima najvišjo plemensko vrednost za količino mleka, vendar s slabšo vsebnostjo. Ocena zunanosti hčera je povprečna. Izboljšuje noge in vime.

CENEN - bik, ki izboljšuje mlečnost in vsebnost maščobe v mleku. Hčere so manjšega okvira, z obsežnim vimenom primernih oblik.

Na izbiro je precej črnobelih mladih bikov in med njimi so bili izbrani PROSTOR, OBAD in SLOKAR.

Precej je tudi krav lisaste pasme, namenjenih za prirejo mleka in za vzrejo čim kvalitetnejših telet za nadaljnje pitanje.

Tako so med lisastimi testiranimi biki za mleko in meso priporočeni biki:

ZVONKO - njegove potomke se odlikujejo po veliki mlečnosti, velikem indeksu beljakovin in maščob in lepih vimenih. Previdnost velja pri osemenivanju plemenic, ki imajo nadgrajen križ in strm skočni sklep. Priraščal je 1496 g/dan.

REŠ - je eden najlepših bikov kombiniranega tipa. Potomke so lepih telesnih oblik in dobre mlečnosti. Bik ne izboljšuje vsebnosti beljakovin in mlečne maščobe, zboljšuje pa obliko nog in vimena. Dober je v pitovnih in klavnih lastnostih. Zaradi težjih telitev ga ne priporočamo za osemenjevanje telic.

HASKO - Bik močno izstopa po mlečnosti in oblikah vimena. Priporočen je za osemenjevanje v mlečno usmerjenih rejah, vendar moramo biti previdni pri uporabi zaradi strmih bicljev in nadgrajenega križa.

Lisasta testirana bika s poudarkom za meso pa sta ZIKI (njegove potomke so večjega okvira in primernih telesnih oblik; v pitovnih in klavnih lastnostih je nadpovprečen, zato ga priporočamo v rejah, ki so usmerjene v prirejo mesa) in DIMO (njegovi potomci izstopajo v pitovnih in klavnih lastnostih, zato ga priporočamo za mesno usmerjene rejce; zaradi težjih telitev ga ne priporočamo za osemenjevanje telic).

Dobre rezultate pričakujemo tudi od lisastih mladih bikov za mleko in meso:

TRIS, ki je izrazito mlečnega tipa, zato se naj uporablja le v izrazito mlečno usmerjenih rejah.

EMAVS - je dobil lepe ocene za okvir in oblike, poreklo zagotavlja veliko mlečnost.

STREL - glede na poreklo pričakujemo, da bodo potomci kombiniranega tipa s poudarkom na mesu.

SUDOR - njegov oče ima dobre napovedi za lastnosti mlečnosti. V direktnem testu je sudor priraščal 1353 g/dan.

Osemenjevanje z mladimi biki pri rjavi in črnobeli pasmi poteka preko celega leta in se z njimi osemenjuje vse privesnice. Še naprej priporočamo osemenjevanje krav molznic, katerih potomke niso primerne za nadaljnjo rejo zaradi nizke mlečnosti ali drugih napak matere ter krav dojilj z mesnimi pasmami limusin, charolais in belgijsko plavo govedo.

Želimo si, da bi letos program osemenjevanja tudi uresničili. K temu boste največ prispevali rejci sami z izborom priporočenih bikov ob osemenitvi vaših krav in telic.

Lidija Diklič, kmet. inž.

BLUES

Podjetje za usposabljanje in zaposlovanje invalidov, d.o.o.

INVALIDSKA PODJETJA V EVROPSKI UNIJI

Evropski uniji ni enotnega koncepta oziroma doktrine razvoja invalidskih podjetij. Že v poimenovanju le teh prihaja do velikih razlik, tudi to pa ilustrira zelo različne koncepte in pravne ter organizacijske osnove za nastajanje in razvoj takih podjetij.

Pravni status zaposlenih invalidov in s tem posledično tudi njihova plača oz. nagrada se od države do države razlikujeta. V Avstriji imajo vsi delavci - invalidi in neinvalidi status zaposlene osebe oziroma delojemalca. Invalidi tudi zaslužijo polno plačo in jim ne pripada socialna pomoč. Nasprotno pa ima v Nemčiji večina invalidov status varovanca. Zanimiva je tudi ureditev na Nizozemskem, kjer imajo invalidi z invalidskim podjetjem sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas, neinvalidni delavci, ki so v večini "režijski" delavci, pa imajo status občinskega uslužbenca.

Tudi na področju financiranja invalidskih podjetij so velike razlike. Ilustrativni sta dve skrajnosti. V Avstriji invalidska podjetja skoraj 70% svojih prihodkov ustvarijo s prodajo izdelkov in storitev, na Nizozemskem pa le 20%, kar 80% sredstev dobijo od države.

V Evropski uniji med zaposlenimi v invalidskih podjetjih prevladujejo duševno prizadete osebe. Največji delež predstavljajo v Nemčiji, kar 83%, najmanjšega v Veliki Britaniji, 16%.

Večina držav Evropske unije je pri zaposlovanju invalidov uveljavila t.i. kvotni sistem. To je način obveznega zaposlovanja invalidov, ki ga predpiše država. Njegov namen je pospeševanje zaposlovanja v običajnem delovnem okolju. V bistvu gre predvsem za administrativni ukrep, s katerim se delodajalcem naloži, da morajo določeno delež delovnih mest v podjetju nameniti invalidom. Praksa v evropskih državah pa tudi drugje je zelo različna, tako glede višine deležev, ki se gibljejo med 2 in 8 odstotkov, kot koga šteti med osebe pod to kvoto in kakšne so kazni za neizvajanje.

Kljub temu sistemu pa povsod v Evropi delujejo invalidska podjetja in kombinacija le-teh ter kvotnega sistema se je pokazala za najustreznejšo rešitev, ko gre za reševanje problematike zaposlovanja in usposabljanja invalidov.

Vse to dokazuje, da je ta problematika večplastna, tako kot je večplastna tudi ekonomska, socialna, kulturna... in vsakršna problematika, ki je ne moremo razreševati linearno, jo kopirati ali nekritično prenašati iz okolja v okolje.

Evropska unija ima v zvezi z zaposlovanjem invalidov sprejetih celo vrsto resolucij, priporočil, tudi pravnih obvez, vendar analiza pokaže, da je gibalno sprememb na tem področju zgolj ekonomska logika vsake nacionalne ekonomije posebej. Kajti zatiskanje oči in pometanje pod preprogo rodi samo še večje probleme, ki posledično zopet obremenijo nacionalno ekonomijo, vse bolj pa je jasno, da tudi ugled vsake države.

Janez Pušnik

BLUES

Podjetje za usposabljanje in zaposlovanje invalidov, d.o.o.

ČESTITAMO OB PRAZNIKU OBČINE ŠOŠTANJ

107 MHz FM

tel

03 898 68 02

gsm/sms

041 371 111

mojradio@mojradio.com

www.mojradio.com

mojradio

Lava 11, CELJE

Čestitamo občini Šoštanj za njene uspehe!

POSLOVNI SISTEM PREMOGOVNIK VELENJE

Zaposleni v Poslovnem sistemu Premogovnik Velenje čestitamo občankam in občanom Šoštanja ob njihovem občinskem prazniku.

Pismo s poslanskega sedeža št. 60

Bojan Kostič

Nekaj je zagotovo. Poletnih počitnic je konec. To seveda velja tudi ali predvsem za tiste posameznike, ki se poklicno ukvarjamo s politiko. Čas kislih kumaric je mimo, njihov priokus (za mnoge grenak) nas bo spremljal še nekaj časa. Prav zanimivo je (upam, da je to zgolj naključje), da je v avgustu, ki je, kot sem že omenil, znan po dopustih politikov, stopnja inflacije znašala nič odstotkov. Skoraj neverjeten podatek za vse tiste, ki se jim čas med dvema plačama ali pokojninama zdi vedno daljši. Statistika je čudna veda, za katero mnogi trdijo, da najprej izbereš rezultat, nato pa določiš postopke za dosego zastavljenega cilja.

Še vedno je svež spomin na sestavljanje sedanje vlade in na dileme, ali zveze sodijo v prometni resor ali ne. No, zdaj bo minister dr. Gantar ponovno združil oba resorja v smislu odločanja. Promet bomo vsaj dva meseca obvladovali s pomočjo informacijske tehnologije. Upam, da bo rezultat opazen tudi v Šaleški dolini, hkrati bomo držali pesti za našega "rojaka" Jakoba Presečnika, da bo po operaciji čim prej okreval.

Nad vse vroča tema za vroče dni je bil predlog kolega Kopusarja o izločitvi Prelog in Družmirja iz Mestne občine Velenje. Kljub temu da za ta poseg ni zakonske osnove, se je razvila burna razprava o tem, kdo je komu v naši skupni dolini v preteklosti povzročil več škode. Zanimiva, a brezplodna razprava vse do takrat, ko bomo zaradi skupnega interesa prisiljeni strniti svoje vrste s ciljem kakovostnejšega življenja v Šaleški dolini. Kljub vsemu menim, da smo na dobri poti.

Za ta čas je neverjetno, da ne ugibamo, kdo bo na letošnjih volitvah zmagal. Človek skoraj ne more verjeti, da letos volitev enostavno ni. Zato pa imamo naravne nesreče vseh vrst, ki postajajo naša stalnica. Velik izziv za strokovno javnost.

Kot kaže, bomo letos sprejemali proračun kar za naslednji dve leti. Zanimivo in hkrati naporno početje predvsem za vladno ekipo, ki je nas, poslance vedno prepričevala in velikokrat tudi uspešno odpravila z izgovorom: "Veste, v tem proračunu vašim željam in zahtevam ni mogoče ugoditi, bo pa zanesljivo bolje v naslednjem letu!" No, teh izgovorov letos ne bo. Povsem natančno bomo seznanjeni s tem, kaj bo v tem mandatu prioriteta vlade in kaj ne. Zanesljivo je le nekaj. Nihče od ministrice in ministrov ni zadovoljen s sredstvi, namenjenimi njegovemu resorju.

Istočasno se bomo prilagajali Evropi in prosili Nato za sprejem v to elitno, predvsem ameriško vojaško formacijo. Če sem povsem iskren, mi ta zadeva ne diši prav posebej. Komaj odpraviš ene, pa pridejo drugi. Poleg tega niso preveč navdušeni nad našim članstvom in imajo o tem resne pomisleke. Toda o tem razmišljati, je v tem trenutku bogokletno ali morda celo v nasprotju z državnimi interesi, kot bi dejal naš minister z robcem v suknjiču.

Res pa je, da imamo z zahodom in severom urejene mejne črte. Sicer ne ravno tako kot bi si mnogi želeli. Vendar na to danes nimamo posebnega vpliva. Meje so zgodovinsko "utemeljene" in določene. Pravo nasprotje je meja s Hrvaško, ki bo po mojem prepričanju še nekaj časa odličen poligon za besedna obračunavanja znotraj slovenskega političnega prostora.

Dovolite mi, da vam ob vašem občinskem prazniku na koncu svojega sproščenega prispevka izrečem čestitko z najlepšimi željami. Vsem šolarjem pa varno in uspešno šolsko leto.

KMETIJSKA ZADRUGA ŠALEŠKA DOLINA z.o.o.

Kolektiv zadruga se skupaj z vsemi občani veseli napredka in uspehov OBČINE ŠOŠTANJ!

ČESTITAMO ZA 30. SEPTEMBER 2001!

Avtoprevoz in gradbena mehanizacija Franc Fajdiga

ČESTITA ZA OBČINSKI PRAZNIK

Prometni kotiček št. 8

Matjaž Cesar

Pozdravljeni, spoštovani bralci našega zanimivega časopisa! Za nami so bolj ali manj dolge počitnice. Večini od nas so minile prehitro in sedaj že hitimo vsak po svojih vsakodnevnih opravkih. Nam in našim otrokom so nudile dovolj lepih dni za brezskrbna pohajanja po naši lepi Sloveniji in sosednjih državah. Mesto Šoštanj je kar malce samevalo ali drugače, bilo je skoraj prazno.

Enaka osamelost se je videla tudi na naši avtobusni postaji v Šoštanju, ki je peta kritična točka na glavni državni cesti skozi našo občino. Postaja sama ima dobro lego, saj je postavljena ob obeh velikih prometnicah (glavna cesta in železnica). V času počitnic in dopustov ji skoraj ne bi mogli reči, da je kritična točka. S koncem kolektivnih dopustov v mesecu avgustu in z začetkom šolskega pouka v septembru pa je oživela kot novorojenec, ki v družini vse postavi na glavo. Od nas zahteva vso pozornost in mnogo dela. Poslopije samo je še kar v dobrem stanju. Postajališče za avtobuse pa je povsem povozil čas, saj je preozko in brez normalnega uvoza, če avtobus prihaja iz smeri stare bencinske črpalke. Razumljivo bi bilo, da vozniki avtobusa, ki pripeljejo do postaje in nimajo prostora za vozilo, peljejo mimo in ustavijo na primernejšem mestu. Da ustavijo avtobus na vozišču ob postaji in to tik pred prehodom za pešce tudi takrat, ko je postajališče povsem prazno, je pa skrajno neodgovorno. Tega pa ne počno vsi ampak samo nekateri vozniki avtobusov. To, da je takšno početje proti vsem pravilom, ki jim jih nalaga zakon o varnosti v cestnem prometu, vemo mnogi, če se že sami tega ne zavedajo. Da pa je povsem skregano z moralo profesionalnih voznikov, ki bi nam, amaterskim voznikom morala biti za vzgled, rajši ne bom govoril. Kot izgleda, je pač tudi ta poklic slabo plačan in s tem je močno prizadet tisti prefinjeni odnos do vseh ostalih udeležencev v prometu, po katerem so nekoč avtobusni šoferji sloveli. Tudi policija tega početja ne sankcionira, kljub temu da je to že vsakodnevno. Na žalost so tudi vozniki avtobusov, ki so prevažali otroke v šolo in nazaj, le-te pripeljali in odpeljali na glavno

Foto: Zdravko Kočevar

postajo, kljub temu da jim je bila naložena obveznost s strani občine, da bi to počeli na parkiriščih pri obeh osnovnih šolah. Vsaj do pred kratkim je bilo tako. Bomo videli, če se bo to malomarno početje še nadaljevalo. Dobro bi bilo, da starši doma svoje otroke večkrat vprašate, če se to še dogaja. V tem primeru bi bilo potrebno obvestiti župana Občine Šoštanj. Bolje je, da takšen voznik ne vozi več otrok, kot pa da pride do nesreče, ko čakajoči otroci po pouku brezglavo tekajo preko glavne ceste pri avtobusni postaji. Ravno na tem delu vozišča, ob postaji, se je pred leti že zgodila prometna nesreča, ko je avtobus stal pred prehodom za pešce in je neizkušena voznica, ki je stoječi avtobus prehitela, povozila otroka, ki je izza avtobusa na prehodu za pešce prečkal cesto. Dobro bi bilo videti policijski zapisnik, kako je bil obravnavan v tem primeru voznik avtobusa. Pri tem početju ustavljanja na vozišču je možno videti voznike lizalnikovih in APS avtobusov. Drugih še nisem videl. Če bo ta kritika spodbudila vsaj malo reda, bom zelo vesel.

Drugače pa ste po dopustih že najbrž opazili, koliko novih prometnih znakov je postavljenih ob cestah po vsej občini. Upoštevajmo jih! Tudi talne označbe in prehodi za pešce so na novo zarisani. Ustavimo svoje vozilo pred prehodi za pešce, kadar vidimo čakajočega. Še posebno, če je to otrok. Kar nekaj varnostnih ogledal stoji po novem na nepreglednih križiščih. Poiščite jih s pogledom, da vam bodo olajšala vožnjo.

V celoti bo v kratkem obnovljena Levstikova cesta od križišča pri bencinski črpalci do Trga bratov Mravljak. Takoj za tem gre v obnovo celoten Trg bratov Mravljak. Vse to bo prispevek k boljšemu prometnemu režimu v mestu. Ti dve prometnici bosta vsaj malo razbremenili preobremenjeno glavno državno cesto in s tem tudi zmanjšali količino prometa mimo avtobusne postaje. Do končane obnove pa vozimo strpno in počasi. Naslov naslednjega prispevka: Šesta kritična točka ali veliki desni ovinek pri glavnem mostu v Šoštanju.

TIME

TRANSPORTNO, TRGOVSKO IN STORITVENO PODJETJE d.o.o.
Šoštanj, Trg Svobode 12, direktor Vojko KRNEŽA

ČESTITAMO ZA PRAZNIK!

PROFIL
d.o.o. Velenje

Podjetje za urbanizem, projektiranje, inženiring in ekotomiko.

ISKRENE ČESTITKE ZA PRAZNIK OBČINE

Terme Topolšica

Želimo vam obilo prazničnega vzdušja v srcih.
Vabimo vas, da si privoščite kakšno urico zase. Zaplavajte v bazenu, sprostito se v savni, porjavite v solariju, ali pa izberite katero od številnih masaž, ali ostalih medicinskih storitev.

PRIČAKUJEMO VAS!

Dobrota opogumlja
Vaša dobrota vrača upanje ljudem v stiski.

tel.: (01) 23 23 186, www.karitas.si

Karitas Najdete nas v Oglasni pošti. Prinesite Vam jo poštar med 12. in 14. sept.

12. PIKIN festival

Velenje, 23. - 29. septembra 2001
Pikin dan, 29. septembra 2001

TRINAJSTIČ IN NE ZADNJIČ

Veselse ob Toplici se je tudi letos lepo ujelo s poletnim časom in tudi lepim vremenom, ki je za razliko od lani dobro postreglo. Organizatorjem, Turističnemu društvu Topolšica in KS Topolšica v sodelovanju z domačimi gostinci, torej ni bilo pretežno izpeljati to dobro zastavljeno in pripravljeno narodopisno prireditev, ki je v zdraviliški park 28. in 29. julija privabila številne sodelujoče in seveda obiskovalce. "Še vedno skušamo ujeti pravi termin," je povedal duša prireditve Dušan Krivec in tudi predsednik TD. "Prireditve naj bi privabila čim več ljudi, kar je v času dopustov malo težko, poleg tega pa je namenjena hotel-skim gostom, ki jim take vrste prireditev prav gotovo polepša počitnikovanje, kakor tudi predstavi kraj in običaje v njem." Vendar v Topolšici ne gre zgolj za prikaz starih običajev in del tega kraja, temveč gre za način življenja našega človeka še ne dolgo nazaj, zato prireditev presega lokalne meje. Na tak način je bila zasnovana že od začetka, ko je bila pobudnica Veselja ob Toplici gospa Majda Menih.

"Držimo se koncepta in ga le še izboljšujemo," je povedal gospod Krivec. Tudi letos se je prireditev začela z nogometom, vendar ženskim, kjer so na žalost domačih navijačev zmagale Škalčanke. Nadaljevanje je bilo že tradicionalno v stilu nogometne tekme med suhimi in debelimi, kjer so po podaljških zmagali debeli, za razliko od lani, ko so podaljški prinesli zmago suhim. Tekme so pripravile ravno mero žeje in pa vzdušja za kasnejše druženje ob zvokih ansambla Šibanc.

Nedeljsko jutro je našlo neutrudne člane turističnega društva Topolšica v parku pri pospravljanju od prejšnjega večera ter ob pripravah na nedeljski popoldan, ki je bil vrhunec prireditve. Zračilo se je ob 15. uri s povorko izpred Krivčeve hiše do parka, kjer so se drug za drugim predstavili sodelujoči. Sprevodu jezdecov je sledila košnja z vrlimi kosci in mičnimi grabljicami. Sledilo je studenčarstvo in sekanje

drv, žganjekuha, čebelarstvo, izdelovanje rož, preja, nogavičarstvo, striženje ovc, lončarstvo, izdelava skodel; nastopili so žagarji, pletarji in tudi mlačev je bila prikazana, da ne govorimo o domačih dobrotah iz kmečke kuhinje. Navdušile so seveda tudi perice, ki so v topli vodi Toplice temeljito opravile žehto. Kot novost pa je bilo izdelovanje voščilnic, ki so nastajale v spretnih rokah Janka Seliča, ki se je Topolščanom pridružil zaradi navdušenja nad lansko prireditvijo. Vizualnemu prikazu je bila pridana tudi beseda ki jo je oblikoval napovedovalec Damijan Rožič. Organizatorjem je samo žal, da se prireditvi ni priključil tudi

Foto: arhiv

komentator v tujem jeziku, saj bi bilo za hotelske goste, ki so v večini Avstriji ali nemško govoreči, to nedvomno zanimivo. Popoldan se je prevesil v večer, ki so ga vedrili zvoki "Ta pravih falotov."

Topolščani so z zadovoljstvom ugotovili, da se prireditev iz leta v leto bolj useda v srca domačih in tujih gostov. Člani turističnega društva se trudijo še posebej razvedriti in povezati goste Term s krajem, zato so za veliko noč organizirali izdelavo snopov in barvanje pirhov. Poteza je naletela na veliko odobravanje, saj je vse skupaj podkrepila tudi domača hrana in pijača. Jesen bi radi popestili z znanim in nekoč tako priljubljenim ličkanjem koruze, ki bi gostom od drugod še bolj približala in udomačila kraj Topolšica, vsekakor pa jim tudi drugih dejavnosti v prid kraja ne zmanjka.

M.K.

PRAZNIK ŽETVE IN KRUHA V GABERKAH

V nedeljo, 22. 7., je bila v organizaciji gaberških gasilcev zopet prikazana žetev pšenice in vse, kar je nekdanj k temu opravilu spadalo.

Zopet so se pomerile ekipe žanjic in vezačev pšeničnih snopov in tekmovalce, kdo bo prej postavil kopo.

Pomerile so se ekipe: Plešivec - Cirkovce, Škale - Razbor, Zibika - Gaberke.

Letos je bila gaberška pšenica precej pisana, kot bi kdo vmes posejal grah. Včasih je bilo treba pšenico (to delo so opravljali spomladi) obvezno opletati. Če se prav spominjam, je bil najbolj nadležen osat, vendar so se tudi tega roke sčasoma navadile. O kakšnih rokavicah takrat še ni bilo slišati, zato jih seveda nismo uporabljali.

Vsa nekoristna zel se je skrbno spravila ne kupe, kjer je sčasoma segnala.

Posebnost letošnje žetve je bilo tekmovanje slamnatih mož. Tu so se pomerili Škale in Razbor. Vsak tekmovalce je rabil svojo pomočnico. Moral je obleči precej večjo številko zaščitnega kombinezona, čim je to spravil nase, so mu v zapetju zavezali rokave, potem pa mu je sotekmovalka napolnila kombinezon s kar zajetnim kupom slame. Takšen je moral steči po ozki deski, seveda tudi v obratno smer, ter napraviti preval, pa se seveda čim hitreje sleči, oziroma se rešiti slame.

V vseh panogah tekmovanja se je letos najbolje odrezal Razbor.

Ves potek tekmovanj pa je spremljal smeh ter bodrenje za eno ali drugo tekmovalno ekipo, saj

je bilo kot po navadi zelo veliko gledalcev.

Tekmovalno komisijo je vodil Jože Borovšek. Posebnost letošnjega praznika je bil tudi prikaz zelo starih, pa tudi novih traktorjev. Na prizorišču smo lahko videli traktor Štajer (1966), ki ga ima Peter Gale, traktor letnik 1963 - upravlja ga oče Jože Gale, ter traktor iz leta 1957 z vitlo za les lastnika Andraja Ravljena.

Bil je tudi traktor Štajer iz leta 1953, last gospodarja Pungartnika iz Topolšice, kakor tudi letnik 1959, lastnika Antona Skornška iz Matk, ter širok Štajer, ki ga je upravljal Tone Bastl iz Metleč.

Zadnji, pa tudi najstarejši je bil letnik 1951 iz Škal, last Beguntovega Tomaža. Predstavniki združenja old timerjev je lastnike pohvalil, da za svoje stroje lepo skrbijo. Od ocenjevalne komisije pa je prejel vsak diplomu.

Od novejših pa sta bila prikazana Jeričev in Plešejev, ki sta seveda času primerna.

Nekdanj se je vsa požeta pšenica zvozila domov pod streho s konji, največ pa z voli ali pa kar kravami, kar je pač kdo imel pri hiši. Kmetije v hribih pa so za prevoz zaradi strmice navadno uporabljali le gare.

Tako se je pa se še danes reče manjšemu vozilu na samo dveh kolesih. Primerno je bil prikazan tudi praznik kruha, saj so se ponovno izkazale gaberške gospodinje. Napekle so razne vrste dobrega domačega kruha in najrazličnejšega peciva. Vsem je šlo v slast.

Magda Lampret

OSME KRAVJE DIRKE V GABERKAH

Zgodba o mučenju živali (v tem primeru krav), zaradi katere so v Brunšviku opustili prireditev, v Gaberkah pri Šošanju pa so "kravje dirke" lansko leto odpovedali, je ob predstavi v nedeljo, 19. 8. 2001 na travniku v Gaberkah pri Šošanju postala prej športno etnografsko srečanje ljudi, konj in krav, kot kakšna huda nadloga. Tako je menil Boštjan Prašnikar, direktor urada Ministrstva za kmetijstvo, ki je organizatorje vzpodbudil k nadaljevanju tradicije velike podeželske prireditve z etnografskim, turističnim in kmetijskim poslanstvom. Organizatorjem je dal vzpodbudo tudi direktor

Mlekarne Celeia ter direktor Kmetijske zadruge Šaleška dolina Marjan Jakob rekoč: "Pri nas nimamo norih krav, imamo prijazne krave in pri-

Vse pa se je začelo z razstavo in delavnicami domače obrti, kmečkih opravil in kuliničnih izdelkov, ki so jih ponudile domače gospodinje iz Gaberk, Raven in Plešivca. Predice Marije Krenker iz Plešivca so prikazale česanje lanenih vlaken in predenje preje ter pletenje, Ivan Andrej je izdeloval pletarje in pletel slamnice, Valentin Heindl iz Šošanja je izdeloval lesene turistične spominke, po katerih je že dolga leta poznan kot "Petelinček", Jože Zajc pa je z obveznim spremstvom kože Brade izdeloval grablje in druga kmečka orodja. Franc Štehnarik, predsednik Turistično kulturnega društva Gaberke in šef prireditve, je menil, da je to le ena izmed številnih slovenskih podeželskih razvedrilnih prireditev, ki na srečo privabljajo vse več gostov in turistov iz oddaljenejših krajev. Konjske dirke, ki so sledile, so bile pravi športni spektakel, tekmovanje s kravami pa le zanimiva predstava na sto metrov dolgi, ograjeni travnati stezi, kjer so krave praviloma hitreje tekle kot njihovi priganjači.

Eden je vlekel, drugi potiskal, najlažji pa so jih zajahali tako, da so bili največ kar v zraku, poleg krav in nekajkrat tudi na tleh. Po predtekmovaljih so se v finalnem teku "kravje dirke" pomerili Jože Miklavžina in Bojan Slamek s kravo Miko, Valter in sin Boštjan Jevšnik s kravo Savinjo ter Jani Dvorjak in Peter Jeromel s kravo Deso, ki je po spektakularnem diru postala tudi osrednja zmagovalka tekme. Med konjeniki, ki so prikazali veliko tekmo, srhljivo

tekmovanje v hitrem jahanju, so bili ljubitelji konj popolnoma enakovredni tekmovalcem, ki ta šport gojijo načrtno. Najbolje so opravili s travnatim terenom ob navdušenju nekaj tisoč gledalcev Peter Janič z angleškim konjem Tibikom (prvo mesto), Dušan Irmančnik s konjem Feliksom na drugem mestu ter tretjevrščeni Rajko Slamek iz Gaberk s konjem Astro. Vsi najboljši so prejeli pokale in nagrade, gledalci pa priložnost za dobro zabavo z ansambлом Gašperji ter kavbojem Pidžijem.

Jože Miklavž

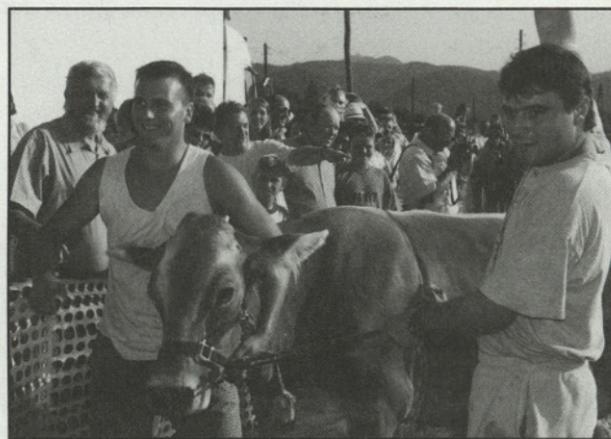

Foto Jože Miklavž

jazno z njimi tudi ravnamo. Nič ni narobe s prireditvijo in živina se komaj dobro sprehodi na tekmovališču."

Nekaj hektarov velika travniška površina pri Gaberkah, je se je minulo nedeljo "šibila" pod nogami nekaj tisoč radovednežev, konjskih galoperjev ter nenavadno živahnih krav mlekaric. Če so bile prav krave osrednja posebnost dirk, se ni čuditi, saj so bile vse brez izjeme (kot že nekaj let poprej), tekmovalno razpoložene, a muhaste in nagajive hkrati. Najlepšo, ki je na koncu prejela tudi priznanje kot najbolj fotogenična sivka, je bila krava Pika iz Brunšvika, lastnika Franca Lampreta, ki je s svojima priganjačema tudi izjemno uspešno tekmovala.

ŠPORTNO SREČANJE GASILSKIH VETERANOV

Gasilska zveza Velenje je svoje delovanje razdelila na več komisij. Med najbolj aktivnimi je gotovo Komisija za delo s starejšimi člani, kot se gasilski veterani pravilno imenujejo. Dejavnosti komisije potekajo vse leto, saj se dobro zavedajo, kako pomemben del članstva v gasilskih društvih so prav starejši člani. Ne samo da so jim gasilci hvaležni za vse delo, ki so ga v preteklosti vložili v društvo, še vedno mlajši črpajo znanje iz njihovih bogatih izkušenj.

Tako je torej Komisija za starejše člane organizirala že tradicionalno športno tovariško srečanje v Pesju. Športni del je bil sestavljen iz treh disciplin: pikada, balinanja in ruskega kegljanja, tekmovalce pa so ekipe iz vseh gasilskih društev, ki sestavljajo zvezo.

Organizacija takega tekmovalja pri tako številni udeležbi ni lahek zalogaj, še posebej, če vemo, da po športnem delu sledi še družabni, a za vse so dobro poskrbeli člani komisije skupaj z gasilci iz Pesja, na čelu z neutrudnim Francem Glažerjem.

Čeprav se je tekmovalni duh večkrat krep-

ko razvel in je katera ekipa drugi morda malo zavidala bleščeči pokal, pa je vendarle zmagalo tovarišvo in znani rek: "Važno je sodelovati, ne zmagati," je še posebej pokazal svojo veljavo.

Vsi so rekli, da se drugo leto spet vidijo!

Marija Lebar

Foto: Milojka Komprej

STARE "PUMPE"

Prvo nedeljo avgusta je pred gasilskim domom v Šošanju potekalo tradicionalno tekmovanje starih brizgaln. Tekmovalo je petnajst ekip iz različnih krajev Slovenije. Najbolje sta se odrezali: pri ženskah ekipa iz Blance, pri moških pa ekipa Gornjega gradu. Vzdušje je bilo prijetno, saj je tekmovalce bodrilo kar nekaj navijačev. Program so popestrili mažoretke in godba na pihala. Za obiskovalce pa je bil nedvomno najbolj zabaven prikaz gašenja v starih časih, najbolj zanimiv pa razgled z gasilske lestve.

Z.K.

Foto: Zdravko Kočevar

NA TABORJENJU SE IMAMO VEDNO LEPO

V ponedeljek, 2. julija, smo se taborniki rodu Pusti grad Šoštanj odpeljali proti vasi Ribno pri Bledu, kamor vsako leto odhajamo na taborjenje. Dobro vzdušje je vladalo že na avtobusu, stopnjevali pa se je začelo, ko smo prišli v tabor. Na spoznavnem večeru se je vsak vod predstavil z zanimivo točko. Takoj naslednji dan smo pridno začeli s pridobivanjem veččin in se ubadali z izbiranjem imena za krst tistih, ki so bili na taborjenju prvič. Najmlajši taborniki pa so se zelo razveselili obiska Bleda, kjer smo si letos na gradu ogledali prave viteške igre. Navdušeni smo bili vsi, tako majhni kot veliki. Pravega taborjenja pa si ne predstavljamo brez bivakiranja, kjer vsak vod preživi noč v bivaku. Starejši in izkušeni taborniki so si izbrali zahtevnejše poti, najmlajši pa so z vodniki bivakirali v vodovem kotičku.

In kakšen je bil letošnji tematski dan? Povem vam lahko, da je bilo ta dan v taboru videti le veseljčke, ki so imeli tudi svojo vesoljsko zastavo. Pogled na vesoljsko ladjo je očaral vse, še posebej so bili navdušeni najmlajši. Večer smo zaključili še boljše - s Planetovizijo. V nedeljo so nekateri pričakovali svoje starše, a smo se kljub temu podali na bližnji hrib Talež. Že med tednom smo skrbno pripravljali izdelke za tržnico, s katero smo popoldan razveselili starše. Sledila je taborjada, ki je vsako leto posebno doživetje. Tekmovali smo vsi, zato je zvečer v taboru kmalu nastala tišina.

Še prekmalu je prišel zaključni večer, kjer smo še zadnjič skupaj sedli k tabornemu ognju. Vsega lepega je enkrat konec in tudi našega taborjenja je bilo. Obljubili smo si, da se prihodnje leto zopet vidimo in pripravimo tako dobro taborjenje, kot je bilo letošnje. Zato se moramo zahvaliti vsem, ki so pomagali pri izvedbi: vodstvu tabora, vodnikom, prvi ligi in našim kuharicam, ki so poskrbele, da nismo bili nikdar lačni.

Kot zanimivost pa naj omenim še, da je bilo vodstvo tabora letos v čisto ženski zasedbi, pa vseeno ni bilo dežja!

Urška Verbič

NAŠI OBČANI

SMRTI

Pavla ROGELŠEK, Primorska 9;
Franc JUVAN, Metleče 62;
Ivan ŽLEBNIK, Metleče 18.

POROKE

Simon REDNAK, Paški Kozjak 21 in
Monika KOROŠEC Prešernov trg 10.

Mitja ACMAN, Skorno 62 in
Darja LEŠNIK, Male Braslovče 14.

KRSTI

Aleš, Maks, Tim, Urban, Uroš, Ana-Marija, Brina, Katja, Lara,
Maruša, Nika, Urška.

ZAHVALA

Ob izgubi drage mame Antonije Pungartnik iz Raven (17.1.1947 - 30.8.2001) se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in dobrim sokrajanom za nudeno pomoč, darovano cvetje, sveče, denar in spremstvo na njeni zadnji poti.

Žalujoci sin Simon

Pa pride policaj, pa kaj!

POPULILI IN POŠKODOVALI POVRTNINO

Dne 10. 8. 2001 je na policijsko postajo poklicala občanka iz Cankarjeve ceste v Šoštanju in povedala, da so njej in drugim vrtičkarjem neznanci preko noči populili in poškodovali povrtnino v bližini Ribiške koč. Policisti so ugotovili, da je neznanec oz. neznanci iz objestnosti populili povrtnino, polomili kole in s tem oškodovali sedem domačinov.

Foto: Zdravko Kočevar

DOMA RAZGRAJA IN RAZBIJA

Dne 6.9.2001 je ob 18.50 uri na policijsko postajo poklicala občanka N.O. iz Šoštanja in povedala, da oče doma razgraja in razbija. Policisti so ugotovili, da je doma v vinjenem stanju razbijal in razgrajal J.O., ki se bo moral zagovarjati pri sodniku za prekrške.

VLOMLENO V DOM LUČKA NA SLEMENU

Dne 5.9.2001 so bili policisti obveščeni, da je neznanec storilec vlomil

OTROCI, NAŠE NAJVEČJE BOGASTVO

Poletje, počitnice - kaj je še lahko lepšega. Zraven še veliko sonca, slane ali sladke vode, sladoleda, zabave in dolgega spanja. Tudi večina predšolskih otrok se veseli počitnic, saj so tudi zanje jutra zaspana. Če imajo le-ti še šoloobvezne bratce ali sestrice, je odločitev jasna: poleti - adijo vrtec.

Kakor koli že, leto je naporno tudi za starše. Svoj čas je potrebno prilagoditi službi in delovnemu času vrtca. Tudi vzgojitelji so "samo" v službi. Da Šoštanj spi, ni potrebno posebej ugotavljati. Da mlade družine bežijo iz njega, večini tudi ne. Nekateri pa le ostajajo ali prihajajo. Čeprav se vozimo v službo v Velenje ali kam drugam. In ker je ob koncu službe na cesti največja gneča, do otroka je potrebno čim prej, naglica pa nikoli ni dobra (hitro je hitro prehitro). Nekateri vozimo tudi svoje otroke v vrtec v kraj svoje službe. Kar seveda ni nič prepovedanega, čudnega ali kakor koli že spornega. Ampak samo dokler ne nastopijo počitnice. Ob vpisu namreč ni nobenih zadržkov ali opozoril v zvezi z diskriminacijo "uvoženih" otrok. Občina Šoštanj se je namreč odločila (menda še tudi nekatere druge, ampak...), da subvencionira poletna meseca samo otrokom, ki obiskujejo vrtec v svoji občini! Starši malčkov namreč za julij in avgust ne prejmejo položnic. Zato sem bila nemalo presenečena, ko sem prejela položnico, na kateri mi zaračunavajo oskrbnino za mesec julij. V dobri veri, da so se v vrtcu pač zmotili (motiti se je človeško), sem se oglasila pri njih in povedala, da moj otrok sploh ni v vrtcu. Toda glej ga zlomka, moja občina ne bo subvencionirala za mojo hči. Za kazen. S precejšnjo mero ogorčenosti (vendar še vedno strpnosti) sem se odpravila na Občino Šoštanj po pojasnila. Moja ogorčenost se je stopnjevala, ko so mi pojasnili, da "saj so mi omogočili vpis v vrtec Šoštanj". Namignila sem, da so mi pozabili omogočiti tudi službo. Vendar ne nazadnje, kdo pa so, da mi diktirajo izbiro vrtca. Ker je občina majhna, dela pa tudi ni "za umret", bi pa mogoče kakšna uradnica skočila po mojo hči, da se prebijem do Šoštanja. Težko se dam hitro odpraviti, zato sem poklicala tudi Ministrstvo za šolstvo in šport - urad za predšolske službe, kjer so mi zagotovili, da me občina ne sme postavljati v podrejen položaj, saj vendar prav tako plačujem dohodnino tej občini.

Ob vsem tem absurdu se sprašujem, čigavo bogastvo so naši otroci. Z njimi se ne da služiti, s kostno moko pa. Le-te si nismo tako podajali. Z veseljem smo jo sprejeli, saj vendar polni našo blagajno. Otroci pa jo samo praznijo. Toda ne za vedno. Rastejo, se izobražujejo, se učijo od nas in kaj hitro zbežijo od nas. Saj v Šoštanju niso vredni niti majhnega igrišča, nove šole jih večina ne bo dočakala, kot da njihov smeh, veselje in mladost motijo spanec mesta, ki jim že od rane mladosti uničuje zdravje. Ob vseh teh absurdih se sprašujem, ali naj zaradi svoje organizacije časa spremenim stalno bivališče, svoje davke plačujem Občini Velenje in s tem prihranim dva meseca plačila vrtca, hkrati pa občini vzamem svoje davke in ji prihranim dva meseca vrtca. Finance so namreč zapletena reč. Še posebej, če jih moraš voditi s skromnimi sredstvi in z zdravo logiko.

Moja hči pa je zame še vedno največje bogastvo. Zato jo bom naučila videti napake, pa čeprav bo zato mesto Šoštanj še naprej spalo.

Katja Kočevar

Praznujete lahko tudi pri nas, Vas vabi - Jožica Kvas!

GOSTIŠČE
GREBENŠEK
BELE VODE

Občankam in občanom občine Šoštanj ter poslovnim partnerjem čestitamo ob prazniku občine!

KOVINARSTVO SOVIČ

36/46

ACMAN

Moda za močnejše

48/60

Velenje, Rudarska 6a, (03) 58 62 925

Griže, Griže 25, (03) 71 00 420

Ljubljana, Dunajska 17, (01) 43 61 181

acman@siol.net
ACMAN, d.o.o., Partizanska 5, Šoštanj

Čestitamo občini!

MIŠ MAŠ

SLAŠČIČARNA ŠOŠTANJ

Med prazniki se lahko posladkate tudi pri nas!
VABLJENI!

dobrodošli ob prazniku

Gostišče pod klancem
Slavica Kotnik, s.p.
3325 Šoštanj, Ravne 193

Intervju z županom občine Šoštanj Milanom Kopušarjem

V Šoštanju moramo videti svojo bodočnost

Župan Milan Kopušar, živite v Gaberkah, a ne izhajate ne iz šoštanjskega ne iz velenjskega konca. Je to vaša prednost ali slabost?

Živel sem v Rečici ob Paki. V Šmartnem ob Paki sem obiskoval osnovno šolo, kasneje sem obiskoval gimnazijo v Celju. Potem sem se vpisal na VEKŠ v Maribor, vendar sem opravil večino izpitov v Celju. Tako lahko rečem, da sem do svojega 22. leta, ko sem se zaposlil, bil bolj vezan na Spodnje Savinjsko dolino kot pa na Šaleško.

Velenja in teh krajev nisem tako poznal, pa tudi ljudi ne, razen tistih, ki so se vozili z vlakom na različne šole v Celju. Na teh vožnjah sem spoznal tudi svojo ženo, še preden sem se preko zaposlitev orientiral bolj proti Šaleški dolini.

Moja prva zaposlitev je bila na izvozu v Gorenju, potem pa sem, tudi zaradi mladostne neučakanosti, hotel menjati delovno mesto. Kot zanimivost naj povem, da sem si zelo želel zaposliti se v TEŠ. Zaradi spleta okoliščin pa sem se pred izpolnitvijo te želje zaposlil v Zdravstvenem centru Velenje.

Kar se tiče drugega dela vprašanja, mislim, da nisem močno čustveno navezan na noben kraj v naši občini, kar je gotovo prednost, saj lažje ugotavljam, kaj kdo rabi, in umirjam sicer redka spoma vprašanja med mestom in okolico.

Kolikor vem, ste se s "politiko" pričeli pečati v rani mladosti že v svojem rojstnem kraju.

S, pogojno rečeno, političnimi aktivnostmi sem res začel že v Rečici ob Paki, kjer smo ustanovili svoj mladinski klub...

... ki je bil pod okriljem ZSMS?

Niti ne. Res pa so me ravno preko tega kluba nagovorili, da sem kasneje postal predsednik ZSMS v Šmartnem ob Paki. Moram reči, da je bila zveza mladine v Šmartnem vedno med bolj aktivnimi, čeprav bi težko rekel, da je bilo tisto že pravo politično delo. Ukvarjali smo se predvsem s tipičnimi dejavnostmi mladine, a nismo organizirali samo mladinskih plesov, ampak tudi druge stvari. Tako smo, na primer, izdajali svoje glasilo in kot zanimivost naj povem, da ga je v času, ko sem bil jaz predsednik, urejala Melita Berzelak, danes urednica Jane. Po takratnem avtomatizmu sem kot predsednik mladine postal tudi član sveta krajevne skupnosti in tako sem pričel postopno spoznavati takratno politično strukturo. Tako je naneslo, da sem od tam prišel na Občinsko konferenco ZSMS v Velenje.

To je bilo profesionalno delo?

Da, iz zdravstvenega doma sem odšel na OK ZSMS Velenje med profesionalce za en mandat. Na občinsko raven sem poskušal prenesti vzorce dela, ki smo jih uspešno izoblikovali v Šmartnem, tako da tudi za tisto obdobje v začetku ne bi mogel reči, da je šlo za politično delo, kot ga poznamo danes. Proti koncu mandata pa je že šlo zares. Pod mojim predsedstvom smo razpustili OK ZSMS in ustanovili občinsko organizacijo LDS, ki jo je prevzel Dragan Martinšek, jaz pa sem se umaknil nazaj v gospodarsvo, in sicer sem se zaposlil na Eri Velenje.

Zanimivo, da je takrat velenjska LDS, kot naslednica mladinske organizacije, kandidirala za župana občine upokojenca (!) Ivana Atelška, bivšega direktorja Gorenja. Čigava ideja je to bila?

Lahko rečem, da sem jaz bistveno vplival na to odločitev. Morda je k temu pripomoglo dejstvo, da smo skoraj sokrajanji. Na koncu se je Ivan Atelšek res posvetoval še z Nestlom Žgankom, končno pa je podpisal kandidacijo in mi smo ga postavili za nosilca liste LDS v Velenju.

Tudi z volilno kampanjo smo takrat orali ledino in fotograf Marinišek nam je doma v kopalnici razvijal velike fotografije, iz katerih smo sestavili takrat prve "jumbo" politične plakate v Šaleški dolini.

Ampak po ustanovitvi LDS v Velenju ste se za nekaj časa umaknili iz soja političnih luči.

Aktivno nisem bil angažiran, čeprav sem bil ves čas član predsedstva LDS, ko pa se je leta 1994 formirala nova lokalna samouprava, sem ustanovil občinsko organizacijo LDS v Šoštanju in postal njen predsednik.

Takrat ste tudi nastopili na lokalnih volitvah in ponovno je prišel čas bolj aktivnega političnega dela.

Da. LDS je nastopila s svojo listo za svet občine in izvoljena sva bila prva dva z liste: Jaroslav Vrtačnik in jaz.

Če primerjamo število izvoljenih mandatov v občinski svet na prvih in na drugih občinskih volitvah, lahko rečemo, da ste uspešno vodili LDS v Šoštanju?

Od prvih do drugih volitev smo res popravili volilni izid za en mandat, tako da so sedaj člani sveta iz vrst LDS Erna Obšteter, Majaz Cesar in Stefan Szabo.

In vi kot župan?

Jaz kot župan vodim svet, vendar po zakonu ne morem biti njegov član.

Menite, da je k vašemu uspehu prispeval vpliv LDS-a in Janeza Drnovška, ali gre bolj za vaše zasluge?

Ocenjujem, da gre na lokalnih volitvah bolj za volitve ljudi, sokrajanov, ki jih volilci poznajo, kot pa za volitve strank, na katerih listah ti ljudje nastopajo.

Na županski stol ste se prebili na tretji zaporedni kandidaturi. Ali sodite, da je bila to dobra osnova za

zasedbo sedeža v državnem parlamentu?

Najbrž je tudi to pripomoglo, a na to so gotovo vplivale tudi moje aktivnosti od leta 1994 dalje, ko sem postal član občinskega sveta v Šoštanju.

ŽUPAN IN POSLANEC

Korak za korakom ste se vključevali v politiko tako, da jo imate danes ne le do vratu, ampak najbrž že vrh glave. Kako vam uspeva usklajevati naloge župana Občine Šoštanj in poslanca LDS v Ljubljani?

Zdaj sem pač v tem kolesju, službo imam tudi v Ljubljani, moram pa reči, da imajo vsaj v našem poslanskem klubu posluh za župane - poslance, saj se zavedajo, da imamo veliko dela v okolju, iz katerega prihajamo. Jaz sem v službi raje v Šoštanju, tudi zato, ker me tukaj počaka vse delo, v parlamentu pa občasna odsotnost enega poslanca ne pomeni ravno veliko in parlament vseeno deluje normalno. Zame sta županstvo in občina prednostni nalogi.

Koalicijska pogodba, ki jo je LDS na državni ravni sklenila s partnerji po zadnjih volitvah, narekuje takšen popravek Zakona o lokalni samoupravi, da bi župani ne mogli biti izvoljeni v parlament. Kakšna je usoda tega dela pogovora in kako boste ravnali, če bo parlament takšen popravek sprejel?

Jaz sem že pred volitvami jasno povedal, da bom ostal župan. Zaenkrat tega ne spreminjam!

V koalicijski pogodbi je res napisana takšna klavzula, ki pa je bila posledica ocene, da je županski lobij v parlamentu premočan. Zase lahko rečem, da v parlamentu ni vpliva takšnega lobija, saj tega v resnici sploh ni.

Torej lahko pričakujemo vašo ponovno kandidacijo za župana tudi na volitvah prihodnje jesen, najbrž tudi opravičeno glede na to, da vaš sedanji mandat ni popoln. In še ste se od začetka spopadali predvsem s kadrovskega problemi?

Delo v občinski upravi zahteva določena specifična znanja in izkušnje, ljudi s takšnimi znanji in izkušnjami pa ni veliko! S to težavo se je gotovo resno spopadel tudi moj predhodnik, saj naša občina ni tako majhna in določen občinski aparat je bilo potrebno aktivirati.

Res pa je, da zadeve, ko jih opazujemo do zunaj, niso čisto takšne, kot so od znotraj. Ko sem pričel z delom, sem pač ugotovil, da določene, predvsem finančne zadeve, niso bile najbolj "pošlitane" in je bilo treba te zadeve pač urediti. To pa je zahtevalo določene kadrovske "reze" in teh nima smisla delati spodaj, zato je pač prišlo do določenih menjav, kar se je izkazalo za pravilno.

Jaz sem sicer že kot podžupan zaznaval nekatere pomanjkljivosti, pa so me vedno znova prepričevali, da ni tako, zato mi je bilo od začetka mojega župnovanja kar malce žal, da že kot podžupan pri nekaterih zadevah nisem vztrajal, saj bi imel kot župan kasneje manj težav.

Prej ste rekli, da delo na občini terja specifična znanja in izkušnje, po drugi strani pa je res, da ljudi s takšnimi znanji praktično ni. Vi ste se odločili vodenje občinske uprave zaupati mladi, ambiciozni pravnici ...

Res, da takšnih kadrov ni, po drugi strani pa je res, da se mnogi diplomirani pravniki, ki jim je po zakonu mogoče zaupati delo direktorja občinske uprave, ozirajo po mnogih, bolj plačanih službah. Jaz sem bil tako postavljen pred izziv, ali naj iščem nekoga, ki je s takšnim delom seznanjen, ali nekoga, ki bo z mladostno energijo in ambicioznostjo ter strokovnim znanjem stvari v naši občinski upravi spravil v red.

Sedanjo direktorico uprave Mirijam Povh sem spoznal kot strokovno in zanesljivo sodelavko v svoji službi v Komunalnem podjetju. Ocenjeval sem, da bi bila primerna za to delo, in ona je sprejela izziv. Ugotavljam, da je bila ta poteza pravilna.

OBČINA

Koliko je zaposlenih v občinski upravi Občine Šoštanj?

Zaposlujeemo trinajst oseb.

Kako so razdeljeni?

Sedaj imamo enovito občinsko upravo. Takšno organiziranost smo predlagali, svet občine je takšen predlog sprejel. Tako je na vrhu uprave, ne le kot vodilna, ampak tudi odgovorna za vse odločitve uprave, ravno direktorica tega občinskega organa.

V času lokalne reforme je občina spremenila svoje naloge. Mnogo jih je prešlo v pristojnost države. Kaj

so danes konkretne naloge, za katere bi lahko rekli, da jih občina izvaja za vsakega posameznika?

Najpomembnejše naloge, ki jih občina izvaja, so na področju urejanja prostora, opremljenosti z infrastrukturo, to je vodovodi, kanalizacije, vzdrževanje cest itd.

Že iz vašega splošnega odgovora izhaja dejstvo, da posameznik, ko naleti na nek konkreten problem, nima toliko opraviti z občino kot pa z državo, ki je pristojna za izdajanje različnih dovoljenj?

V bistvu je res tako, vendar občina ureja svoje lokalne zadeve na splošni ravni. To pomeni, če si želi nekdo, na primer, zgraditi cestni priključek na svojo parcelo, mu mora to v svojih prostorskih dokumentih omogočiti oziroma postaviti pogoje občina. Ta dokument je potem strokovna podlaga za državni organ, v našem primeru za Upravo enoto Velenje, ki izdaja državna dovoljenja.

Veliko naših nalog posega tudi na področje družbenih dejavnosti, to je šolstva, otroškega varstva, kulture, športa, ...

Foto: Marjan Tekauc

Včasih se nam zdi, da največje težave v vseh občinah povzroča cestna problematika. Koliko naša občina vlaga v vzdrževanje in izgradnjo cest?

Moram reči, da v času mojega mandata nismo ravno razspili denarja za ceste, nenazadnje tudi zato, ker sem si kot prednostno nalogo zadal finančno konsolidacijo občine. Vlaganja v cestno infrastrukturo so bila v preteklosti glede na razpoložljiva sredstva skoraj prevelika, čeprav se zavedam, da to še zdaleč ni dovolj, vendar tudi proračunska vreča ni brez dna.

V začetku leta je nekoliko prahu dvignila menjava dolgoletnega, skoraj monopolnega vzdrževalca občinskih cest z domačim izvajalcem. Očitani so vam, da je bil ta postopek izveden nezakonito.

Glavni razlog za takšno odločitev tiči v ceni storitev, saj je treba s proračunskimi sredstvi ravnati kar se da varčno. Res da so nam očitali nezakonitost in da v začetku niti sam nisem bil stoodstoten, da kršitve zakona ni bilo. Toda kasneje se je izkazalo, da se je to delo vsa leta oddajalo istemu izvajalcu po ponudbi brez javnega razpisa in je bil ta očetek tega izvajalca, ko smo izbrali drugega, formalno res točen. Toda vsa leta, ko so sami na ta način dobivali delo, se nad takšnim postopkom niso razburjali! Mi smo torej letos izvedli menjavo izvajalca vzdrževanja cest po enakem postopku, kot se je to delo oddajalo vsa leta nazaj. Z menjavo tako letos nismo zagotovili samo bolj racionalno rabo proračuna, ampak smo iz te zgodbe potegnili nauk in bomo prihodnje leto prvič pripravljeno, da bomo lahko vzdrževalna dela oddali na podlagi javnega razpisa.

Lahko torej rečemo, da je leto 2001 nekakšno prehodno obdobje!

Lahko bi rekli tako, ob vsem tem pa moram poudariti, da smo z novim vzdrževalcem zadovoljni, saj svoje delo opravlja dobro in kolikor lahko sam primerjamo delo prej in zdaj, je sedaj isto delo opravljeno za manj denarja.

Ravno pri vzdrževanju komunalne infrastrukture, v prvi vrsti cest, se je na svetu občine izpostavila kot

problematična vloga Marjana Vrtačnika, člana sveta, ki da zaradi nezdržljivosti dela v svetu občine ne bi smel izvajati nalog, ki bi sodile v domeno občinske uprave.

Na začetku naj poudarim, da Marjan Vrtačnik ne opravlja nalog občinske uprave, je pa res, da je eden bolj zavzetih članov sveta občine, ki deluje v mnogih komisijah in odborih s tega področja, in ne, da ne bi smel delati tega kar dela, ampak je to pravzaprav njegova dolžnost. Želeli bi si morali več tako zavzetih svetnikov, kot je on. Poleg tega je podpredsednik KS Šoštanj, kjer je zadolžen za komunalno infrastrukturo. Kot tak se bori, da bi se v Šoštanju kaj naredilo, pa tudi v celi občini, zato se včasih nekaterim zdi, da dela več, kot bi bilo potrebno.

Občina Šoštanj je solastnik javnega Komunalnega podjetja Velenje d.o.o., vi kot župan ste eden od treh članov skupščine tega podjetja. Nekateri občani (smo) bili v preteklosti tudi precej nezadovoljni z delom našega predstavnika v nadzornem svetu tega podjetja, ki se je letos poleti zamenjal. Kako je sedaj na "komunalni"?

Kar se tiče samega nadzornega sveta, je prerano za oceno, saj je ta svet v novi sestavi imel samo eno sejo pa tudi skupščina, katere dokumente mora pred obravnavo pregledati nadzorni svet, še ni zasedala, tako da prvo resno sejo nadzornega sveta Komunalnega podjetja še pričakujemo. Upam, da bo ta nadzorni svet dajal skupščini malo bolj izčrpna mnenja kot prejšnji.

Pri komunalni je treba vedeti, da smo mi samo 14-odstotni lastnik podjetja. Takšna delitev ne vzbuja zadovoljstva, toda bila je potrjena tudi na Svetu Občine Šoštanj, čeprav mislim, da bi naša občina morala imeti večji vpliv pri odločitvah v tem podjetju.

Komunalni sistemi: vodovod, toplovod, kanalizacija, ... so močni vezni elementi občin, ki so izšle iz prejšnje občine Velenje?

Jasno, da komunalnih sistemov ni mogoče razbijati po občinskih mejah. Vsaj kar se tiče občine Velenje in Šoštanj. A v okviru odmerjenega lastniškega deleža sem zelo trd pogajalec v skupščini Komunalnega podjetja Velenje in ne brez vseh uspehov, saj poleg načrtovanih sredstev, ki se namensko vlagajo v komunalne investicije, uspeševam pridobivati določena soinvesticijska sredstva na drugih delih v naši občini. Zdaj je to primer pri prenovi Levstikove ceste v Šoštanju. Do prenove smo dejansko prišli zaradi uničene kanalizacije pod cesto, kar pa mora financirati Komunalno podjetje ne pa občina.

Kakšno je pa sodelovanje z drugimi mejnimi občinami, razen velenjske in šmarške?

Posebno velikih povezav ni. V zadnjem času se nekoliko pogovarjamo z Občino Črna na Koroškem glede projekta "Mlinske ceste", z Občino Mozirje rešujemo določene zadeve okoli vodovoda v Florjanu. Občine na tem območju smo skupno ustanovile Zgornje-Savinjski podjetniški center; skratka, večjih vsebinskih povezav ni, župani iz tega območja pa se občasno srečamo. Gotovo pa bo potrebno navezovati stike širše, pač glede na možen obseg bodoče regije.

Kakšna usoda čaka "SAŠO", kot se je imenovala ideja o Zgornjesavinjski - šaleški regiji?

Mislim, da v Sloveniji ne bo tako veliko regij, kot si nekateri zamišljajo. Po kriterijih, ki jih sedaj prelevamo v parlamentu, je "Savinjsko-Saleška regija" absolutno premajhna, zato menim, da do nje ne bo prišlo. Po evropskih kriterijih pa že celotna Slovenija izpolnjuje pogoje regije, kot jih poznajo po državah Evropske unije.

ŠOLA

Področje družbenih dejavnosti obsega velik del občinskih aktivnosti.

Družbene dejavnosti, gledano skozi proračun, obsega jo skoraj polovico naših obveznosti, čeprav so le-te pogosto manj izpostavljene, kot to velja za komunalno infrastrukturo ali recimo za področje urejanja prostora. Tako, na primer, med največje proračunske porabnike sodi področje otroškega varstva, kjer je potrebno zagotoviti kompletno vzdrževanje in plače zaposlenih. Del tega sicer prispevajo starši otrok, ki so v varstvu, vendar cene, ki jo nekateri ne morejo poravnati, prav tako subvencionira občina.

Ravno na področju družbenih dejavnosti pa nas v prihodnje čaka velik investicijski zalogaj. To je nova šola. Videti je, da se zgodba o začetku gradnje vendarle razpleta? Zanima me tudi, ali so končno presežene dileme o eni ali dveh šolah.

Ko sem pred leti sodeloval pri sprejemanju sklepa o izgradnji ene šole, tudi sam nisem bil povsem prepričan, kaj je za našo občino najbolj prav. Zadeva nas je takrat zalotila nekoliko nepripravljene. Vendar danes po vseh podatkih, s katerimi razpolagamo, pričakujemo upadanje števila otrok v šolah. Zato se mi zdi nesmotno siliti v gradnjo dveh šol, še posebej zato, ker je jasno, da ena nova šola ne bo ogromen silos, kot se je pred leti prikazovalo. Šola bo zgrajena za približno 600 otrok, ki bodo v skladu s programom predvidene devetletke razdeljeni na triade in te bodo delno fizično ločene med sabo.

Ali je zdaj že jasno, kje konkretno se bo nova šola gradila?

Na področju sedanje šole Karla Destovnika Kajuha.

Ali to pomeni, da se bo šola "KDK" porušila in bo na tem zemljišču zgrajena nova šola?

Ne. Prostorske analize so pokazale, da je na tem območju mogoče najprej postaviti novo šolo, potem pa bomo po dosedanjih analizah objekt šole "KDK" porušili in pridobili potrebne in kvalitetne spremljevalne površine, ki jih vsaka šola rabi. Od ustreznih igrišč do primerne in varne prostora za vozila, ki prevažajo naše šolarje.

Ali že tečejo kakšne konkretne aktivnosti?

V postopku je sprememba prostorskega akta za to območje, ki ga je pristojna komisija za področje urejanje prostora že potrdila, kar pomeni zeleno luč za potrebno spremembo na svetu občine, ki mora takšen akt sprejeti. Na tej podlagi bo mogoče pridobiti gradbeno dovoljenje.

Kdaj bi torej zasadili "prvo lopato"?

Drugo leto, šola sama pa bi, če ne bo kakšnih zapletov, morala biti zgrajena v roku enega leta.

Zdi se, da je po, za Šoštanj "zgodovinski" spremembi planskih dokumentov, ki teoretično omogočajo lepšo prihodnost mestu in občini, delo urejanja prostora nekoliko zamrlo. Zanima me tudi, ali je veliko nerešenih želja za novogradnje v naši občini.

Poznavalci vedo, da sprememba plana sama po sebi še ne omogoča izvedbo tistih, pogosto splošnih in načelnih opredelitev in določb, ki so v planu zapisane. Plan sam narekuje izvedbo in sprejem novih ali vsaj noveliranih prostorskih aktov. Te aktivnosti pri nas kontinuirano tečejo. Pred zaključkom svojega dela je Projektni svet za Ureditveni načrt jezera, ki bo še letos predložil osnutek ureditve območja ob Družmirskem jezeru. V fazi ustanovitve je Projektni svet za izdelavo Urbanističnih zasnov mesta Šoštanj, ki bi celovito reševale dolgotrajne probleme mesta s širšo okolico, predvsem proti Topolšici, ki v preteklosti zaradi ohranjanja premogovih rezerv niso bili rešljivi. Kar se tega tiče, je potrebno biti potrpežljiv, saj ni mogoče čez noč pričakovati vidnih sprememb predvsem na tistih območjih, ki so zaradi planskih prepovedi več desetletij stagnirala.

Glede nerešenih vlog za novogradnje je pritisk po spremembi plana precej popustil, saj se je s planom za gradnjo sprostilo kar nekaj kmetijske zemlje. Vseh želja se seveda ne da rešiti, a kot že rečeno, velikega pritiska ni več.

Opažamo pa nekaj drugega. S spremenjenim planom se je povečal obseg zazidljivih zemljišč, ki bi se lahko aktivirala, a jih lastniki pogosto čuvajo za svoje potomce. Opozoriti je treba, da se bo to postopno spremenilo, saj želi ministrstvo, ki je za to področje pristojno, pospešiti gradnjo na takšnih "rezerviranih" parcelah ali pa vplivati, da se te odprodajo. Zato je pričakovati uvedbo davka na nezazidana stavbna zemljišča, kar zna biti za lastnike takšnih zemljišč zelo drago. Na ta način lahko tudi pričakujemo, da bodo lastniki prosili za spremembo iz zazidljivega nazaj v kmetijsko zemljišče.

ŽUPAN - OBČINSKI SVET

V drugem mandatu nove lokalne samouprave je na politični ravni upravljanja občine prišlo do bistvene razlike pristojnosti župna v njegovem odnosu do sveta občine. Zaradi pogostih nesoglasij med predsedniki občinskih svetov in župani je funkcija predsednika sveta ugasnila, svet pa brez pravice glasovanja vodi župan. Mnogi so se bali, da bo takšna ureditev spremenila občinske svetnike v poslušno orodje za potrditev odločitev županov oziroma občinskih uprav. Nekatere seje našega občinskega sveta tudi kažejo, da so bili takšni pomisleki upravičeni.

Jaz moram reči, da nikoli nisem čutil potrebe, da bi iz seje sveta delali farse, saj sem vedno maksimalno dovozen za vse konstruktivne predloge, ki jih o določeni temi dajo člani sveta.

Vendar je na sejah opazna odsotnost bolj poglobljenih razprav občinskih svetnikov. Ali to kaže na njihovo nedelavnost ali nestrokovnost?

Mislím, da ne gre ne za eno ne za drugo. Odsotnost razprav, kot pravite, je po mojem posledica dejstva, da se pri nas mnogo stvari dogovorijo že pred samo sejo. Jaz puščam odprta vrata vsem in resnično se mnogo stvari in vprašanj razčisti že pred samimi sejami, na katerih se odločitve dejansko sprejemajo. Na takšen način pripravljene akti na sejah pač ne doživljajo velikih sprememb. Res bi si morda kdo lahko na sejah delal politično promocijo, a se mi zdi, da smo mi na našem svetu to že preživeli. O tako kompleksnih projektih, kot je, na primer, šola, se seveda ne da kvalitetno in strokovno odločati zgolj na skupnih sejah sveta. Stvari je potrebno imeti razčisti pred sejo in zato, kot pravim, mnogo dileme pri nas razčistimo pred sejami.

Glede na povedano, opažanja in na dejstva se včasih zdi vprašljiva upravičenost obstoja takšnega telesa, kot je občinski svet. Poleg tega je opazno, da po političnem načelu člani sveta redko sledijo programskim izhodiščem strank, ki jih kandidirajo na svojih kandidatskih listah. To se še najbolje vidi pri njihovih vprašanjih na koncu seje, ko navadno zastopajo krajevne, če ne že kar osebne interese.

Dejansko je res, da svetnik, če se maksimalno ne angažira, težko sladi vsem zakonom in predpisom, ki jih moramo na občini sprejemati. Težko je razpravljati, če tega ne poznajo. Seje sveta tudi niso tako pogoste, svetniki so vsi zaposleni v svojih službah in takrat, ko pridejo na sejo, ni mogoče, da bi bili o vsem podrobno seznanjeni. Zato zaradi tistih, ki niso tako aktivni, na sejah vedno poudarimo in pojasnimo bistvene točke in tudi posledice predlaganih odločitev.

A kot že rečeno, z odločitvami nikogar ne posiljujemo in nenazadnje tudi ni res, da se na našem svetu vse sprejme tako, kot je predlagano. Ne jaz ne upravni delavci, ki določene rešitve predlagajo, ne tiščimo z

glavo skozi zid. Dokaz za to je predlog Odloka o javnem redu in miru, na katerega je bilo na seji sveta podanih vrsto vsebinskih pripomb. Zato smo ga kljub veliki nujni, da se čim prej sprejme, umaknili in ga skušamo pripraviti v skladu s koristnimi pripombami občinskih svetnikov.

PERSPEKTIVA OBČINE

V prejšnjem mandatu je skoraj štiri leta tekla polemika o tem, ali naj krajevne skupnosti postanejo pravne osebe ali ne. Zdaj ta status imajo. Ali je sedaj boljše ali slabše ali je nespremenjeno?

Nekaj se je spremenilo na bolje, saj imajo krajevne skupnosti sedaj možnost upravljati s tistimi sredstvi, ki jih same pridobijo. Čeprav so formalno tudi ta sredstva del občinskega proračuna, se v porabo teh sredstev nihče ne vtika in je svet KS v tem delu suveren. Res, da ta sredstva ni ne vem koliko, pa vendar!

Menim da je bila sprememba pozitivna tudi zato, ker člani svetov KS, posebej v okolici, znajo motivirati svoje krajevne, kadar je pred njimi kakšno večje delo in lahko še vedno govorimo, da je kljub finančno zahtevnim časom vsak proračunski tolar, ki ga občina vloží v krajevne skupnosti, oplemeniten z lastnimi sredstvi in delom krajanom, ki imajo neposredno korist od določenih investicij.

Krajevna skupnost Topolšica je letos izrazila veliko željo, da bo postala samostojna občina. Kakšna je usoda njenega predloga?

Svet KS Topolšica kot predlagatelj predloga za ustanovitev Občine Topolšica je naredil proceduralno napako, saj bi moral svoj predlog najprej poslati Svetu Občine Šoštanj. Če bi tu dobil negativen odgovor, bi se lahko obrnil na parlament. Oni pa so se obrnili direktno na parlament, kar predstavlja proceduralno napako in zaradi katere mislim, da bo predlog Sveta KS Topolšica za ustanovitev Občine Topolšica zavrnjen.

Kako pa je s predlogom Občine Šoštanj za vrnitev dela Družmirja in nekdanjih Prelog k Občini Šoštanj?

Kot župan sem prejel odgovor, da bi naj te probleme ne urejal Zakon o ustanovitvi občin. To bi se naj spremenilo po Zakonu o evidentiranju nepremičnin in prostorskih enot, ki je v pristojnosti Ministrstva za okolje in prostor. Mi smo takšen odgovor države proučili in pripravljamo odgovor, saj se s takšnim stališčem ne strinjamo. V zadevi Prelog gre za specifično zadevo in povezal sem se z domžalsko županjo, kjer imajo podoben primer. Upam, da bo do glasovanja o tej zadevi v Državnem zboru prišlo, saj drugače ni pričakovati, da bi dosegli zeleni cilj.

Smo tik pred občinskimi prazniki. KS Šoštanj je letos že praznovala 90-letnico mesta, "borci" pripravljajo oktobra proslavo ob 60-letnici prvega napada na Šoštanj. Videti je, da imamo zelo praznično leto. Običajno je, da se takšni dnevi obeležijo tudi z "delovnimi zmagami". S čim se bo letos občina postavila za svoj občinski praznik?

Letos ne načrtujemo nobenih večjih otvoritev. Morda lahko omenim le prenovitev pritličja občinske hiše, od koder se je izselila pošta. V teh prostorih bo Upravna enota Velenje odprla svoj krajevni urad, tako da se bodo osnovni osebni dokumenti in nekatere druge zadeve naših občanov lahko urejale v Šoštanju. V drugem delu pa bo zaživela poslovalnica Hranilno kreditne službe Šoštanj, ki sedaj posluje v prvem nadstropju.

Sicer pa se manjše investicije zaključujejo vse leto in jaz ne gledam na to tako, da bi se morale zadeve tempirati ravno na občinski praznik.

Zdaj ob koncu leta pa je že jasno, da so se nekatere finančne zadeve letos zavzele v prid odpiranju novih delovišč. Računam, da bomo do konca leta lahko obnovili tudi Trg bratov Mravljakov v Šoštanju, ki si ga že več let podajamo iz enega proračuna v drugega.

Bo trg tlakovan s kostno moko?

Trg bo kvalitetno tlakovan, v duhu časa, v katerem je bil zgrajen, je pa res, da bo del investicijskih sredstev prišlo tudi iz vira, na katerega v vprašanju namigujete.

Drugače pa za glavni uspeh štejem finančno konsolidacijo občine. Urejena je reorganizacija in, če hočete, racionalizacija delovanja občinske uprave z jasnimi odgovornostmi in zadolžitvami. Te stvari smo spravili v normalen tek in sedaj nas ni več strah zunanijh kontrol, čeprav večjih prekrškov tudi prej najbrž ni bilo, a je bila dokumentacija precej neurejena.

Koliko je še dolga v občini? Če govorimo o letnih proračunih: eden, dva, tri...?

Kje pa! Mi smo v začetku leta beležili za približno šeststo milijonov tolarjev, torej malo več, kot za polovico proračuna neplačanih računov iz preteklih let. Danes je teh računov "le še" okrog stosedemdeset milijonov. Takšno stanje je sedaj obvladljivo, je pa to seveda razlog, da letos ni bilo nobenih večjih investicij v naši občini. Dolgove je pač treba poravnati.

Gospod župan, imate še kakšno predpraznično misel za zaključek?

Kaj naj rečem? Zdi se mi, da so stvari kar dobro zastavljene. Imamo, zaenkrat še na papirju, dolgoročno strategijo, ki jo bomo pa lahko uresničili, če bomo vsi skupaj v Občini Šoštanj videli svojo perspektivo. Da bodo mladi videli, da lahko ostanejo tukaj! Da lahko tukaj dobro živijo in da bodo imeli vse pogoje za takšen občutek. Naše možnosti so lepe, le verjeti moramo vanje!

Termoelektrarna Šoštanj letos praznuje 45 let delovanja. Šestnajstega maja 1956 so stekle v omrežje prve kilovatne ure električne energije.

Za nami je obdobje velikih tehnoloških in ekoloških investicij. Še posebno veseli smo zaključenega ekološkega sanacijskega programa. Do konca letošnjega leta bo realizirana še povezava dimnih plinov na blokih ena do tri, z razžveplano napravo na bloku štiri.

Ob lastnem jubileju, čestitamo vsem za občinski praznik občine ŠOŠTANJ

gorenjenotranja oprema...

gorenjeKuhinje
Partizanska 12
3320 Velenje
Tel.: (03) 898 51 10
Fax: (03) 898 51 13

gorenjeKopalnice
Primorska 6/b
3325 Šoštanj
Tel.: (03) 898 53 10
Fax: (03) 898 53 13

gorenjeKeramika
Gorenje 1/b
3327 Šmartno ob Paki
Tel.: (03) 896 61 10
Fax: (03) 896 61 13

Iskrene čestitke ob prazniku Občine Šoštanj!

www.gorenje-no.si

Ramiz Velagić

PESEM JE ŽELJA

Sem deček
in starec modrosti,
ki ne more živeti
brez sanj-
in rečem si:
"Če si želim pesem,
potem bom pesnik.
Pesem je želja."

Skozi solze
gleda se svet
ujet v obljubah.
Z ramen
zdrsi srajca.
Obraz se razcveti
v ogenj
rdeče vrtnice.

V zelenkasti temi
sunki vetra
stresajo orgle
strahu.

Izginjam
v sanjah
na trati časa
kjer srečam
samega sebe
in znova
vrnem se.

JABOLKO

Z jablane
ponuja se mi
jabolko.
Rad bi ga
pojedel.
Rad bi ga
utrgal,
pa ni iz
mojega vrta.

Tanja Mencin

PREŠERNU

Ko govoriš o pesmih in muzi,
ki se skriva v njih,
je treba globoko seči v ljudi,
vanje, v neopazne sledi,
odkriti mnoge resnice,
v tišini, ki se ne zgane in svetu,
kjer nihče ne živi.

Tvoj čas, poet, se je razblinil,
a spomin ostal, pesem neizpeta-
kar nekoč bilo je, je le odsev,
ki se ne spreminja,
denarcev zven je, glas kačjega profeta,
prodali so se mnogi, ves svet je trg,
celo poet-preživeti mora vrag ubogi!

In kar čuti čas v sebi, krik je,
ko ta goljufiva kača še vedno
med ljudmi spletkari,
a dušni glas je tišji, se nič ne brani,
ko slepec, tat, z obljubo prazno ne skopari.

Ni barke, ki v jadra riše pota morij
svetlinika, ki v pristan utrujen
svoje dolge sence meče,
ni več sledov, ni pesmi, teh siren,
ki opevale bi,
v jasnem nebu
zvezde speče.

Vse je drugače, spremenjeno,
brez sijaja in ljubkega nasmeha,
ni utripa-
nihče ne ve, kako globoko diha
v strasti neizgovorjene sreče.

Zdaj več, ti pesnik,
zakaj ni čas za muzo
in nebo nad nami.
Čas kriv je in zlodej ne skopari:
svet, blišč blede praznih vseh obljub,
mora v trpkem upanju nenehno mreti.

Katja Kočever

Oprostite,
morda veste,
kje stoji vlak
za mesto Sanj?
Da vam kraj ni poznan?
Oprostite,
kam torej greste?
Se ne veste?
Pojdiva skupaj!
Jaz vprašam tu,
ti vprašam tam,
morda le najdeva vlak v
mesto Sanj!

Ponuja se mi svet,
kakor hočem,
skozi zlate,
stlane sanje v cekine,
diamantne prstane,
z biseri v laseh,
v srcu pa z gnusom
in samotjo.

In se mi ponuja,
kakor vidim,
skozi zlate,
stlane sanje v ljubezen,
zgarane dlani,
z biseri v očeh,
z utrujenim vsakdanom,
v srcu pa z radostjo
in srečo.

Okrasila bom svoj obraz
s prazničnim nasmehom,
da bom prijazna
in zapeljiva,
kot pisane izložbe,
ki me pogoltnje vase,
ponujajoč se
v prazničnih zavitkih.

Josip Bačič Savski

ROŽE NA MOROFU

Med stenami na koti senenega
prepiha v igrinah vetrovnih senc so
potopljena valovanja preko zaskočke
razblinjenega utripanja.

Poševno žarkaste črte zaslišujejo
svetlobo pajčevinastih zaves.
Dogodek je v tišini prostora oddaljen
kakšnih tristo petdeset let obstoja.

V enkratnosti kotov ponavljajoča se
igra. Zunaj so dišeče barve,
spremenljivi glasovi trdih ločnic
sedanjosti, znotraj; telege, vozovi
požretilov volov in krav.

Cepini in srpi mrtvih tok, krušna
korita, barnice, rešeta preteklosti.
Izgubljenost v prostoru navidez
normalnih dogodkov, preplavljena
valovanja s skritostjo sončnega diha
med špranjami, režami in hitrostjo misli.

Dojemajoče se iskreča trdna točka
prestavlja, nastaja, izginja,
v prostorih vsemogočnega
minljivega in neminljivega časa.

Vinko P.

TI, KI PRIHAJAŠ

Ti, ki prihajaš v presledkih časa s koraki želja,
odvrzi odvečnost iskanja v prostoru najbolj potrebnih
navdihov. Sem človek povsod potreben- v vseh delih
radosti in trpljenja, na vseh žrtvenikih upanja.
utrujen v minevanju daru od zavesti človeka
z voljo, ki je največja moč in požar.
Pusti mi sonce z ljudmi, kakršni so, zrak, pljuča in
mene, kakršen sem - človek sem, ki ga rabim.
Vse drugo prepuščam tebi.
Zbolel sem- ozdravi moj nemir, spoznaj me in povej
več, več kot znam, znam malo, toda preveč,
da občutim mir.

Občutim vročico, ta moj požar, ki premišljeno gori
skozi vse znake obstoja.
ne pridi tiho po prstih, ker želim občutiti tisto,
kar pričakujem. odkrij se v svetlobi jemanja, toda do
meje
potreb in strasti. Povej tudi najtežje besede v
pravem času, sleci se pred življenjem, odvrzi zlo
orožje nepotrepljivosti.
Hočem te videti kot vestnika premaganega suma.

Ti, ki prihajaš, prižgi vse luči v predverjih obzorja,
imam rad modrino, nasmejana mavrico in kelih vina.
rad imam tovariša, ki me kliče na sprehode, jok solza
in utrip otroškega srca.
Ti, ki prihajaš, odpri prašne zaves mrakobnih prostorov,
ki so ostali skriti od predhodnega trpljenja.

Črtim skrivanje. Zanimajo me brezpredmetne stvari, ki
ostajajo tukaj, enostavne in proste.
Pometi vse dele stanovanja, pa tudi, če je potrebno,
pokličli pleskarja duše, ta naj bo ista kot prej;
bila je prava in resnična.

Dušan Leskovar

PRELUDIJ

Omodreli, zbledeli list se
je počasi izgubljal na senčni
strani žalostnih cipres; na
listu je bila le sled nevidna
včerajšnjih jesenskih deževnih
kapelj. Še vedno naj bi ponazarjala
pozabljeni preludij, ki naj bi na prozorni beli
list prikazal zapozneli recept za glasbeno spoznanje.
Na tisoče vijoličastih cvetov
rododendrona je zdrselo ob nedolžnem angelu
in nenadoma sem
zaslišal neslišni glas; navdih lirika, navdih.
Bil je Mozart; njegova čudežna
podoba je zakrivala sivi epifat njegovega spomina.
Plašni pogled je bil nemočen in izražal
je presenečenje
bilo je le vprašanje, je nesmrtni
genij le iluzija trenutnega razpoloženja ali ne.
Daljni spomin je izginil daleč nazaj v temno preteklost,
daleč nazaj do čudovitega,
čarobnega večera do njegovega najljubšega koncerta;
requiema,
neuničljivega pečata žalnega rituala.
Glasbeni večer je bil romantičen,
lahno prežet od blaženih zvokov Agnus dei.
Lirik, si resnično spoznal
recept za duhovno spoznanje
ali še vedno tavaš v globinah razočaranja,
je neslišno dejal Mozart.
Bilo je jasno, da njegova škrlatna slika dobiva
obrisse nove resničnosti. Nepozabljeni genij,
prišlo je do razhajanja;
rečem užaljeno. Vidiš, prihaja spoznanje,
da virtuosno skladanje prepuščam večnemu
stvaritelju, lirik pa naj bi poznal
le tih skrivnosti verza. Utihnile so zadnje blede
ptice.
Izvirala je le še neodkrita resnica,
ki bi jo moral neboleče
približati njegovemu neskončnemu duhu.
Premišljevanje preteklo je bilo globoko
zasidrano
v okrvavljenem srcu; iskal naj bi
pozlačene simbole, ki naj bi Mozarta
za vedno bližali škrlatni nesmrtnosti.
Ne njegove simfonije smrti
ne njegovi nočni vizije, naj bi bil še en dokaz večnosti.
Ali veš, tisočere duše so počastile
tvoj spomin z blaznim
receptom za Mozartove kroglice,
večno živeče.
Nikoli slišal, je dejal presenečeni
Mozart; so morda kroglice škrlatne
note za ustvarjanje koncertnega
zapisa. Ne bi dejal, bi planil jaz, uprizarjale
naj bi sladke simbole
Mozartove podobe, vidne na tisočih
relikvijah, poduhovljenih.
Blaženo zavetje je še vedno
porajalo nešteto vprašanj,
retoričnih in bilo je zavedanje,
da ne bodo nikoli pravično
odgovorjena.
Tiho, je dejal ali slišiš, le
še tišina obuja neodkrito resnico, reče
Mozart. In res, kristalna
tišina je prebudila turkiznega angela,
ki je izgovoril še zadnje usodne besede;
škrlatna lobanja ni bila nikoli najdena
v pribežališču rimskih bogov.
Nenadoma sem bil le še
bleda senca romantičnega
duha; nekdanji recept obsojenih množic je izviral
nekaj stoletij prepozno.
izvirno odpuščanje je
resnica obljubljenih,
reče še zadnjič Mozart. Nikoli več nisem videl
njegovega škrlatnega obrisa; le srebrni sinji prstan
spominja na tožeče igranje usode.

Restavratorska dela v mestni cerkvi

Poleg že znanega še nova odkritja

Poslikavo, ki je v zdajšnjem zvoniku cerkve sv. Fortunata in Mohorja v Šoštanju (nekoč prezbiteriju), postavljajo zgodovinarji v zgodnje 14. stoletje in jo zaradi posebnosti razvrstitve prizorov v prostor, ikonografije in motivov označujejo kot nekaj posebnega v Dolini in v celotnem slovenskem prostoru.

Poslikava je tekom stoletij doživela hude poškodbe, tako zaradi prisotnosti vlage kakor zaradi posegov v prostor. Ravno ta čas pa je v fazi restavriranja, ki se ga je po naročilu Ministrstva za kulturo in na pobudo dekana Jožeta Pribožiča lotil samostojni umetnik, akademski kipar Ervin Potočnik iz Ljubljane, ki se je tudi v naših krajih že uveljavil po nekaterih podobnih restavratorskih delih (grad Šalek, škalska cerkev.)

Potočnik se zaradi izjemne občutljivosti, načetosti ter poškodb s poslikavo ukvarja že od julija. Z apnenim cvetom je bilo potrebno utrditi barvno plast, šele nato je prišlo na vrsto injektiranje in kitanje. V prvi fazi je bilo potrebno tudi odstraniti omet in plast sige v spodnjem delu, kjer je poslikava nerazpoznavna in se tudi po posameznih odkritih fragmentih ne da določiti prvotnega motiva. (Po nekaterih zapisih naj bi bila spodaj naslikana zavesa.) Na vrhnem delu poslikave je na posamezne manjka-joče dele, ki so nastali zaradi plomb, dodan barvni nanos. Drugi posegi se pri take vrste restavriranju ne uporabljajo. V spodnjem delu, kjer poslikava ni razvidna, je ostalo le pri zaščiti. Dela se v tem času zaključujejo in poslikava, ki je žal do sedaj utrpela že preveč poškodb, bo ohranjena vsaj na tej stopnji, ko je ta enkratna gotska mojstrovina še razpoznavna. Koliko bo obnova stala, še ni dokončno znano. Naša župnija bo krila del sredstev, 940.000

SIT pa je obljubilo ministrstvo.

Potočnik je poleg že znanega pri svojem delu odkril tudi del poslikave, ki se je skrivala pod zidom, ki zapira slavolok, kjer gre za tipičen prehod iz prezbiterija v ladjo, odkrilo pa se je tudi okensko ostenje ter romansko gotska vrata z ohranjenim pragom in kamnitim okvirjem, kjer je bil verjetno prvotni vhod v prezbiterij. Vrata ležijo nasproti zdaj obstoječega vhoda. Odkritja vsekakor niso zanemarljiva in se bo verjetno z njimi še ukvarjal kakšen umetnostni zgodovinar. Ohranili pa bodo tudi originalna kamnita tla, ki dajejo celotnemu prostoru zaokroženo podobo.

O cerkvi sv. Mohorja in Fortunata, ki dominantno obvladuje staro jedro Šoštanja, je slišati predvidoma že od 12., zagotovo pa od 13. stoletja, ko so dali Šoštanski gospodje zgraditi lastniško cerkev, nad katero so imeli odvetništvo in patronatske pravice. Seveda sta se prvotna oblika in romanski slog razlikovala od sedanjega, saj je bila cerkev brez zvonika, samo s prezbiterijem in tako imenovano cerkveno ladjo.

Foto: Zdravko Kočever

Prezbiterij je bil nekoliko nižji od ladje, zvonik nad njim se je dvignil šele koncem 16. stoletja.

Zanimivo je slediti zapiskom Marjana Zadnikarja, ki se je v 60. letih s cerkvijo in njenim pomenom za ta prostor temeljito ukvarjal ter jo preučeval. O svojih ugotovitvah pa je pustil bogate zapiske, ki so ohranjeni na Zavodu za spomeniško varstvo v Ljubljani in so služili tudi kot podlaga monografije Sakralna dediščina Šaleške doline. Še posebej dobro je proučil poslikavo v prezbiteriju in v svojih zapiskih iz leta 1951 in glede na to, da je bila poleg Mute in Vrzdence takrat to v Sloveniji najstarejša odkrita freska, priporočil, da jo velja v celoti odkriti. Poslikava je tehnično podosnovana z osnovno risbo in arhitekturno povlečena z beležem, na katerem so izvršeni detajli. Zgornji del poslikave z različnimi motivi je v barvni lestvici od sivkasto zelene, rdečkaste, rumene, okraše in rjave barve. V spodnjem delu, kjer naj bi bila predvidoma zavesa, so poškodbe tako hude, da se iz posameznih fragmentov tega ne da točno določiti.

Na vzhodni steni v zgornjem delu je desno od okna, ki je v romanskem stilu, z rdeče rumeno obrobo figura sv. Mohorja s knjigo v levici in palico v desnici. Sv. Mohor ima rdeč plašč s sivo podlogo. Svetnik kleči, nad njim pa zamahuje rabelj. Od zgoraj prihaja angel, ki odnaša svetnikovo dušo v Abrahamovo naročje. Na levi strani okna je upodobljen Fortunat in se celotna kompozicija slike skoraj zrcalno ponovi, le položaj krvnika je drugačen. Ker se imenuje cerkev po teh dveh svetnikih, predstavlja ta del tudi najzanimivejši del poslikave, čeprav je seveda tudi ostali del zelo bogat. Pod obočnimi slikami, (strop je bogato poslikan z motivi Kristusa, orla, leva, vola, angela ter tronom Marijinega kronanja, kjer je razpoznaven samo angel z mandolino), je slikar na vzdolžnih stenah odprl arkadno galerijo z dvanajsterico apostolov. Apostolov je po šest na vsaki strani pod naslikanimi arkadami, ki segajo deloma še v obok, deloma pa se spustijo v vertikalno steno. Na desni strani je lik sv. Pavla, nasproti mu je najbrž stal Peter. Arkadna arhitektura je naslikana v intuitivni perspektivi, kot bi jo gledali od zgoraj, čeprav stojimo pod njo.

Seveda je o sami poslikavi mogoče reči še veliko več. Veliko lahko o njej preberete v že prej imenovani Sakralni dediščini Šaleške doline treh avtorjev Polesa, Korošičeve in Lalekove, po zaključenih delih, predvidoma v začetku oktobra, pa si jo lahko ogledate tudi sami v mestni cerkvi v Šoštanju.

Milojka Kompelj

USNJARSKA RAZSTAVA V MESTNI GALERIJ

Pred nedavnim je Mestna galerija v Šoštanju zaprla vrata razstavi pod naslovom Tovarna usnja Šoštanj leta 1938 in danes. Zakaj takšen naslov? Zaradi dejstva, da je v tem letu usnjarna praznovala 150-letnico in je bila na vrhu svojih moči. Upravičeno se je ponašala z naslovom največje in najuspešnejše usnjarne v jugovzhodni Evropi. Nadaljevanje je znano. Izbruh vojne, nacionalizacija gospodarske težave, priključitev IU Vrhnika in žalosten konec 211-letne tradicije usnjarskega. Prav zaradi tega dolgoročnega umiranja je šla neopazno mimo nas tudi njena 200. obletnica, ki smo jo namesto kovanja v zlato nemo prezrli. Tudi uničenje tako pomembne blagovne znamke v tem relativno kratkem obdobju je svojevrsten uspeh.

Pobudo za postavitev razstave je podala Krajevna skupnost Šoštanj ob praznovanju 90. obletnice mesta. Prav industrijska moč v takratnem trgu Šoštanj je botrovala temu, da smo leta 1911 postali mesto, zato je sama postavitev simbolnega pomena. Želeli smo poudariti, da Tovarna usnja Šoštanj ni le današnji kup podrtje, ampak je vseskozi bila največji delodajalec na področju naše občine in generator razvoja Šaleške doline. Tudi največjim današnjim podjetjem v dolini je prav šoštanjaska usnjarna namenjala zagonska sredstva. Tudi v primeru termoelektrarne je bilo tako, saj so delavci namenili mesečni zaslužek, položitev temeljne-ga kamna pa je pripadla Andreju Stegnarju.

Ob ogledu slikovnih panojev se vprašaš, kaj je ostalo od nekdanjega blišča in moči. Kup ruševin in spominov, ki bodo z odhodom generacij postali le bled spomin. Morda pa bodo ravno te ruševine dale možnost za nov industrijski razcvet na tem izredno velikem prostoru. Avtor razstave prof. Tone Ravnikar je domiselno združil slikovno gradivo, ki prikazuje vse zaposlene delavce po posameznih proizvodnih oddelkih. Vpadljivo je deloval tudi pisarniški kot z nekaterimi pohištvenimi elementi, tehničnimi navodili in signirnimi pečati. Prav ti pečati so bili zaščitni znak kvalitete usnja. Za pomoč pri organiziranju razstave se je potrebno zahvaliti tudi g. Stevančiču iz IUUV, ki je omogočil postavitev teh eksponatov. Med ogledom razstave so bile podane mnoge pobude in smo se lahko seznanili še z mnogimi zanimivostmi in materialnimi dobrinami, ki jih občani hranijo v domačih depojih. Če bi ideja o muzeju zaživela, bi lahko pričakovali tudi tu podporo naših občanov. Osnova za postavitev je bil foto album iz jubilejnega leta, ki ga je po naročilu

vodstvenih delavcev in podpornega društva Sloga posnel celjski fotograf Adolf Peresich. Razstavni prostor je privabil v večini starejše občane, ki so v njem obujali spomine na osebe in dogodke in ob ogledu božičnic razpravljali o socialni varnosti delavcev Woschnaggove usnjarne. Čas in dogajanje v takratnem obdobju izgublja ideološki predznak in postavlja dogodke na mesto, ki si ga tudi zaslužijo. To je bilo razvidno tudi v predstavitvi Verbičeve raziskovalne naloge Woschnagg in usnjarske v Šoštanju, v kateri je razvidna velika mera poznavanja razmer, pridobljenega z večmesečnim raziskovanjem po arhivih. Urška Verbič je zaradi bratove odsotnosti njegovo nalogo predstavila in z njo navdušila prisotne na otvoritveni razstavi. Razveseljivo je, da je v zbranem gradivu raziskovalne naloge, ki jo je opravil mladi avtor Matjaž Verbič, do sedaj najbolj celovito predstavljena veja in delo industrijalcev Woschnagg. Avtor razstave prof. Ravnikar se je v nagovoru vprašal, kako naprej. Možnosti ohranitve spomina na nekdanjo usnjarno so velike. Mnogo premišljen je z odlokom zaščitnih in bi jih bilo še kako potrebno očuvati in ohraniti zanamcem. Ena od možnosti je postavitev usnjarskega muzeja, ki bi bil edinstven v slovenskem prostoru. Muzeji v današnjem času niso več temni prostori z zaprašenimi policami, ki bi bili namenjeni sami sebi. Postali so izziv časa, turistična privlačnost in možnost napredka. Lahko se zgledujemo po Muzeju premogovništva v Velenju, ki v veliki konkurenci rudarskih muzejev privablja preko 20.000 obiskovalcev letno v Velenje. Dejstvo, da industrijsko usnjarsko v Sloveniji še ni predstavljeno, je naša velika priložnost, ki jo lahko izkoristimo ali ne. Upam le, da vprašanje ohranitve spomina na Tovarno usnja Šoštanj ne bo postalo le še en kamen več v mozaiku našega objokovanja zamujenih priložnosti in storjenih napak.

Stenska ura v pisarni direktorja usnjarne se je ustavila pet minut pred dvanajsto. Torej časa ni več na pretek.

Danilo Čebul ml.

Drobi iz zgodovine

Nekaj misli o Šoštanju in njegovi preteklosti - malo drugače

Večina javnih dejanj in nehanj v Šaleški dolini je determiniranih s povsod prisotnim antagonizmom med obema mestoma: Velenjem in Šoštanjem. To nasprotje med obema mestoma, oziroma njunimi meščanini ni od včeraj, temveč predstavlja zvezdo stalnico že od časa, ko sta oba kraja dobila svoje, takrat še trške pravice, in si začela konkurirati na trgu. O tem, v osnovi sicer pozitivnem antagonizmu, v katerega merjenju moči so bil enkrat "spredaj" eni, drugič drugi, pravzaprav ne bi imelo smisla izgubljati besed, če se ne bi izkazal pri tej priložnosti kot dober povod za in uvod v pričujoče ramišljanje. To nasprotje torej, včasih bolj, včasih manj občutno, vendar praktično ves čas prisotno, lahko občutimo tako v banalnih vsakodnevnih dogodkih in drobnih, ponavadi dobronamernih zbadanjih med prebivalci obeh mest, kot tudi pri pomembnejših in za delovanje Šaleške doline usodnejših trenutkih (eden takšnih je tudi sedaj aktualen spor za Prelogo). Namen tega kratkega sestavka pa ni niti ponujati rešitev za premostitev tega tiho/javnega nasprotja in še manj nad njim obupavati. Ne nazadnje, takšna tekmovanja so bila vedno eno od pomembnih gibal napredka in če se bo vsaj en Šoštanjčan zaradi trme in (samo)dokazovanja proti Velenju uspel dokopati do pomembnih inovacij, izvedel uspešen in kvaliteten projekt ali zgolj (dovolite mi sledečo karikiranje) popil pivo več od svojega velenjskega "kamerata" za šankom, bo omenjeno nasprotje doseglo svoj namen in si bo lahko pripisalo še eno točko več v svojo korist. Ker je naslov naše rubrike "Drobtinice iz preteklosti" in je torej namen našega pisanja predvsem v opozarjanju na posamezne dogodke, posameznike ali zgolj zanimivosti iz preteklosti naših krajev, je namen tega sestavka osvetliti nasprotje in z njim zvezane nekatere predsodke skozi historično optiko.

Eden od mnogih aksiomov, ki velja v Šaleški dolini, je tudi sledeči: Velenje je mlado mesto, ki se kljub posameznim poskusom ne more pohvaliti z ne vem kako bogato in omembe vredno preteklostjo, se pa zato toliko raje in, priznajmo si, upravičeno hvali z dosežki v polpretekli zgodovini in seveda s svojim primatom danes. Šoštanj pa je po drugi strani pravi antipod temu, je mesto z bogato preteklostjo, h kateri se Šoštanjčani še kako radi obrnejo vselej, ko se je potrebno postaviti pred svojimi sosedi. Spomnimo se le na koncepte raznih predstav in prireditev (omenim naj le kresovanje in prihod Tresimirja), pri čemer je bila letošnja proslava ob 90-letnici pridobitve

mestnih pravic častna izjema. Vendar se vprašamo ali je ta trditev resnična, oziroma koliko je zavest o "veličastni" zgodovini mesta res vtkana v vsakodnevni utrip mesta in njegovih prebivalcev in ne le adut v rokavu, ki se ga potegne na plano po potrebi. Pri tem bi želel izpostaviti na prvi pogled povsem banalen primer, ki pa je ravno zaradi svoje banalnosti (beri vsakodnevne prisotnosti) kot podzavestno delujoči faktor še toliko pomembnejši. Opzori bi rad na vprašanje problematike poimenovanja mestnih ulic. Pri tem se takoj na začetku ograjujem od kakršne koli ideologizacije in politizacije tega vprašanja. Sam ne spadam med tiste, ki bi ga motile "partizanske" ali kakršne koli drugačne ulice. Opozoriti pa želim, da če moremo in moramo govoriti o Šoštanju, kot o mestu z bogato preteklostjo, na katero je upravičeno(!) lahko ponosen vsak njegov prebivalec, je naravnost nemogoče dejstvo, da med ulicami v mestu skoraj ne najdemo ulice, ki bi nosila ime po domačinu. Pri tem je seveda nekaj častnih izjem. Ne želim utrujati bralca z naštevanjem ulic in trgov v Šoštanju, kot izjemo naj torej naštejemo le glavni trg, poimenovan po bratih Mravljakih, kar sicer ni edini in ne povsem osamljen slučaj. Vendar zastoj iščemo tako pomembne Šoštanjčane, kot so pripadniki družine Vošnjak, kot so Peter Mussi, Ivan Napotnik, Franc Hribernik, Davorin Ravljen, Aladin Lanc in še in še bi lahko naštevali. Zainteresirani bralec ima zelo dober kažipot za starejša obdobja v leta 1998 ponovno izdani Hribernikovi Zgodovini mesta Šoštanj, v spomin pa si lahko priključijo tudi razstavo "Pomembni Šoštanjčani", ki je bila postavljena pred tremi leti v šoštanjki galeriji. Odnos do lastne preteklosti, ki se nam kaže, če ga pogledamo skozi optiko imen ulic in trgov, je torej kaj klavrn. Če k temu dodamo še dejstvo, da Šoštanj ne premore niti spodobnega osnovnega sistema označevalnih in obveščevalnih tabel, ki bi potencialnega turista, ki danes žal le pomotoma zaide v naše mesto, dostojno in privlačno obvestilo o pomembnejših lokacijah, ki bi jih bilo vredno obiskati, in na samih lokacijah podale vsaj najosnovnejše informacije (izjema je tabla na škrbini starega gradu Šoštanj), je klavrna slika popolna.

Razmišljanje naj sklenem še z enim predlogom, vezanim na isto tematiko. Prav in spodobno bi bilo, če bi na začetku in koncu ulice ob imenu le-te bile podane tudi osnovne informacije o človeku po katerem le-ta nosi svoje ime. Gre za sila majhen poseg, katerega edukativna korist ne samo za tujca, ki pride v mesto, temveč še bolj za same domačine, bi bila nedvomna in večkratna.

Tone Ravnikar

Javni zavod Lekarne Velenje, p.o.,
Izvajala lekarniško deavnost v naslednjih enotah:

OE Lekarna Center, Vodnikova 1, Velenje
telefon: 898 18 80, fax: 898 18 95

OE Lekarna Kersnikova, Kersnikova 2d, Velenje
telefon: 897 05 71, fax: 897 05 72

OE Lekarna Šmartno ob Paki, Šmartno ob Paki 80
telefon: 891 51 30, fax: 891 51 31

OE Lekarna Šoštanj, Lampretov trg 1, Šoštanj
telefon: 897 26 10, fax: 897 26 12

Poslovni čas Lekarne Šoštanj:
ponedeljek, četrtek, petek od 8.00 do 16.00 ure
torek, sreda od 8.00 do 18.00 ure
sobota od 8.00 do 12.00 ure.

ČESTITAMO
ZA
PRAZNIK
OBČINE
ŠOŠTANJ

Vsem občanom občine Šoštanj
čestitamo ob prazniku
in se zahvaljujemo
za izkazano zaupanje!

banka velenje

Banka Velenje d.d., Velenje,
bančna skupina Nove Ljubljanske banke

**VIŠINSKA
VZDRŽEVALNA DELA**

Marko Lihtineker s.p.
Topolšica 215, 3325 Šoštanj

- pleskanje stanovanjskih objektov in fasad,
- izposoja gradbenih strojev in opreme,
- kronsko vrtanje betona,
- čiščenje steklenih površin,
- antikorozijska zaščita železa,
- sanacija betona in pleskanje,
- tehnični pregledi in izdelava foto dokumentacije (na višini).

Ob prazniku občine Šoštanj
vsem občanom čestitamo!

ČESTITAMO
K PRAZNIKU
OBČINE ŠOŠTANJ

OBČINA
ŠMARTNO OB PAKI

Gremo skupaj in varno v gore Tabor mladih planincev - osnovnošolcev na Dovjem

Tabor so veliki šotori. Tabor je tudi kuhinja in jedilnica. Pa shramba, polna dobre hrane, in odbojgarsko igrišče. Zvečer se temu pridruži še taborni ogenj. In ob njem majhni in veliki obrazi, sprva sramežljivo zvedavi, vendar z vsakim dnem bolj radovedni in sproščeni... Nekako tako bi se dalo opisati poletni tabor, uradno imenovan "Tabor mladih planincev".

Letošnje leto smo si v okviru Savinjskega meddruštvenega odbora za skupno taborno mesto izbrali Dovje pri Mojstrani, kjer smo prebivali med 14. in 21. julijem. Naš taborni prostor je bil pravi "planinski balkon". Pogled iz šotora je segal čez Dovje in Mojstrano, proti dolinam Vrat, Kota in Krme, pod vznožje Jerebikovca, pod stene Cmira, Triglava, Stenarja in Škrlatic. Senčno zavetje so nam dajale Karavanke, naši taborni sosedi Dovška Baba in Kepa. Društvena sestava je bila podobna lanski, mladi planinci smo se zbrali iz planinskih društev Zagorja, Šoštanja, Rogatca in Vitanja. Vsega skupaj se nas je nabralo 33; 27 udeležencev in 6 članov vodstva. Nekajkrat so nam priskočili na pomoč še naši prijatelji, tako da se je število občasno spreminjalo.

Kot vsa leta doslej je namen tabora približati otrokom gore, jim pokazati delček naše lepe dežele in seveda druženje v naravi. Občutki zadnjih pogledov ob slovesu nam pravijo, da nam to kar dobro uspeva. Tako se vedno znova radi vračamo skupaj nazaj v planine...

Tudi letos so bili udeleženci tabora učenci predmetne stopnje osnovne šole, od 5. do 8. razreda. Tako smo lahko izvedli kar precej obsežen program. Za cilje planinskih izletov smo si izbrali Dovško Babo (1891 m) ter Kepo (2143 m) oz. Jerebikovec (1593 m). Ob vzpenjanju proti vrhu Dovške Babe smo občutili strmino bregov, ob počitku uživali v lepoti karavanških planin, ob koncu pa se še osvežili v tolmunu gorskega potoka. Vse to nas je spremljalo tudi ob koncu tedna, na našem drugem planinskem izletu, ki je potekal v dveh skupinah, ki sta hkrati osvajali Jerebikovec in Kepo. Večja skupina se je ob vzponu na Jerebikovec povzpela prav pod vznožje mogočnih Julijcev. Manjša skupina se je preizkusila na Kepi, kjer smo utrjevali naše znanje o tehniki varne hoje po zelo zahtevnih poteh. Nadeli smo si čelade, na jeklenicah uporabili samovarovalne komplete in se opozarjali na morebitne nevarnosti. S tem nismo varovali samo sami sebe, s svojim načinom hoje želimo opomniti tudi ostale obiskovalce gora na prvo načelo varnosti, ki bi se ga morali vedno držati.

Za teoretične osnove varnega gibanja v gorah smo poskrbeli vodniki s predavanji in predvsem s praktičnim izvajanjem na samem izletu. Da bi izvedeli še kaj več, smo v naši sredi gostili Klemena Volarja iz Mojstrane, gorskega reševalca in vodnika reševalnega psa, v družbi s svojo psičko Joko, s katero sta nam predstavila njuno

delo. Našemu povabilu se je odzval tudi Janez Brojan, načelnik Gorske reševalne službe iz Mojstrane, ki nam je pokazal svoj film, posnet na reševalnih akcijah.

Glede na to, da smo bivali v neposredni bližini Triglavskega narodnega parka, smo se na oblačni ponedeljek odpravili po delu naravoslovno učne poti, ki je speljana po dolini Vrat. Videli smo, zakaj je Bistrica tako bistra, se oprhali pod slapovoma Peričnika, nakupili razglednic v bližnjem gostišču ter si ob povratku ogledali še

Foto: Martina Pečnik

Triglavsko muzejsko zbirko v Mojstrani. Ob tem smo izvedeli zanimivosti iz zgodovine slovenskega planinstva, o začetkih alpinizma ter veliko o osvajanju Triglava. Gorniško življenje pa niso samo stene in ljudje, zraven spadajo med drugim tudi ptice in zvezde. O tem so nam na svojih predavanjih govorili ornitolog Luka Božič iz Maribora, zvezdoslovec Peter Legat iz Rodin in Franc Pretnar iz Radovljice.

Skratka, izvedeli in naučili smo se veliko novega. Skupaj smo poskrbeli tudi za tisto najbolj zan-

Foto: Martina Pečnik

imivo plat tabora - čofotanje za Savo in ležanje v travi, vroči odbojgarski turnirji, čečkanje majic in pisanje tabornega cajtnga, skrite ljubezni in sonce za oblaki. Z veliko dobre volje in mladega veselja. Skupaj zagotovo še pridemo. Če ne na tej, pa na drugi strani gora. "Korajža velja!" nam je dejal župnik Urbanija z Dovjega, "in naj v vsakem živju en'mal' Aljaža."

Hvala vsem prijateljem in donatorjem, ki ste nam pomagali pri izvedbi našega tabora! Srečno vsem!

Martina Pečnik

Ponosni smo na
svoj prispevek
pri razcvetu
občine Šoštanj!

Karting

VELIK ŠPORTNI IZZIV

Mitja Strožič odlično obvlada svoj gokard

Mitja Strožič, ki se je od začetnika s številko 52 prebil na štartno mesto številka 5, bi bil vesel, če bi mu pomagali, saj tudi po drugih poteh, s priporočilom AMTK Velenje, išče sponzorja. Če se vam zdi, da bi lahko zastopal barve vašega podjetja, lokala, dejavnosti itd., se obrnite na AMTK ali na Dušana Puca, ki vas bodo dodatno seznanili z Mitjevimi uspehi in napovedmi, kakor tudi z ugodnostmi za sponzorje.

OKREPITVE ZA "HYPO LIGO"

V košarkarskem klubu Elektra se že dober mesec pripravljajo na novo sezono, ko bodo po desetih letih znova zaigrali v prvi ligi, ki se bo prihodnjo sezono imenovala Hypo liga. Pri sestavi ekipe ni več skrivnosti. Končno so znani igralci, ki bodo v naslednji sezoni igrali za šoštanjske prvoligaše. V klubu so ostali Rizman, Tajnik, Božič, Maličević, Brinovšek, Kovačević, Ruprecht, Nuhanovič, Goršek, članski ekipi pa sta se pridružila tudi mladinci Ivanovič in Pavič.

Omenjenim pa so se pridružili tudi novinci. Iz Bosne in Hercegovine sta prišla krilni bek Milan Marinković, ki je igral tudi že v Celju, Mariboru, Igokei..., in krilni center Predrag Šaporac. Poleg njiju je novinec v ekipi Elektro še Jugoslovan Aleksandar Belanović, visok 203 cm, star 24 let, igra pa krilo. Elektra je močnejša tudi na položaju organizatorja igre, saj sta v klub prišla Dagmar Dražovič (180 cm), ki je lani igral za Bežigrad, nato pa v drugi francoski ligi pri Bueveasu, iz Pivovarne Laško pa je Elektri posojen devetnajstletni Jugoslovan Vlado Popović, visok 188 cm in je bil lani član mladinske reprezentance Jugoslavije.

Teden dni so bili košarkarji Elektro tudi na pripravah na Ravnah na Koroškem, kjer je bilo petnajst igralcev. Košarkarski del priprav vodita Mirt in Rehar, za kondicijsko pripravo igralcev pa na Ravnah skrbi velenjski atletski strokovnjak Tomo Popetru, ki je bil včasih med drugim tudi trener Jolande Čeplak. Na Ravnah so odigrali tudi prijateljsko tekmo z domačim Heliosom in izgubili s 84 : 85.

Do začetka lige (20. oktobra) bodo odigrali še kar nekaj pripravljanih tekem, med drugim so vabljeni tudi na Ikov memorial v Slovenske Konjice.

V šoštanjski športni dvorani pa bodo v prihodnji sezoni (najverjetneje) nove montažne tribune, tako da boste za košarkarje lahko navijali tik ob igrišču.

Tjaša Rehar

DOMA ŠE BREZ TOČK

V četrtem krogu so igralci Usnarja gostili NK Krško Posavje. Na stadionu se je zbralo približno 100 gledalcev, ki so po zmagi v prejšnjem krogu pričakovali dobro igro in prvo zmago Usnarja na domačem igrišču.

Gosti so nekoliko presenetili z napadalno igro že od samega začetka tekme, kar se jim je obrestovalo že v enem prvih napadov. V 5. minuti so domači igralci s prekrškom na okoli 20m od gola zaustavili napad gostov. Prosti strel je izvedel Panič. Zelo natančen strel je zadel desni zgornji kot Čarničevih vrat. Pravi evrogol. Gostje iz Krškega so povedli z 1:0. V nadaljevanju so Usnarji bolj napadli in skušali izenačiti izid. Zvrstilo se je kar nekaj obetavnih priložnosti, a zadetka ni bilo. Bolj izkušeni igralci Krškega so uspeli umiriti igro in vzpostaviti ravnotežje na sredini igrišča. Popolnoma so obvladovali dogajanje na terenu in potek tekme, domači igralci pa si niso znali ustvariti priložnosti za doseg zadetka.

Drugi polčas so Usnarji začeli bolj obetavno in z več agresivnosti prevzeli pobudo na igrišču, vendar pa si priložnosti za zadetek niso znali pripraviti. Gostje so spremenili način igre. Igrali so bolj obrambno in čakali na nasprotno napade, v katerih so bili še kako nevarni. Domači trener je poskušal z menjavami spremeniti potek dogodkov na igrišču. Usnarji so si ustvarili nekaj lepih priložnosti za gol, a v ključnih trenutkih niso bili dovolj zbrani, da bi jih pretopili v zadetke. Kazen za neizkoriščene šanse je prišla v 72. minuti. Iz lepega nasprotnega napada so Krčani povišali vodstvo na 2:0. Gol je dosegel Rabič. Do konca tekme so se Usnarji zelo trudili, da bi dosegli vsaj častni zadetek, toda ni šlo. Tako so doživeli že drugi poraz zapored na domačem igrišču.

Upajmo, da se bo forma Usnarja v naslednjih krogih dvignila in da bodo uspešni tudi na domačem terenu.

Branko V

Za karting ne bi mogli trditi, da je ravno razširjena in znana športna panoga, čeprav po drugi strani vemo, da so vsi znani in uspešni vozniki avtomobilskih dirk, kamor sodi tudi priljubljena Formula 1, začeli kariero prav tu. Sploh v naših koncih, v štajerskem delu Slovenije je le malo zanesenjakov, ki se z gokardi podijo po za to pripravljenih stezah in dosejajo rezultate, nagrajevane zgolj s pokalom in številom osvojenih točk. O denarnih nagradah ali kakršnih drugih pohvalah otiplivejše vrste ni govora, čeprav je tudi laikom jasno, da ta šport stane. In to ne malo, kajti vedeti je treba, da stane tekmovalna sezona tudi milijon ali dva, odvisno od opreme, stroškov treninga, štartnin, gum, motorjev...

No, med temi zanesenjaki je tudi mladi Mitja Strožič iz Florjana pri Šoštanju, ki že četrto leto uspešno tekmuje na državnem prvenstvu, ki se seli tudi onkraj naše meje, na Hrvaško. Že drugo leto zapored je med 19 sodelujočimi na petem mestu in tudi letos računa vsaj na peto, če ne celo na skupno četrto mesto. Mitja je navdušil oče, ki že 18 let sodi te tekme in je tudi sam sodeloval v turističnih vožnjah. Znan je tudi kot sodnik in vodja hitrostnih preizkušanj na Petrol rallyu. Tako so bili Mitjevi začetki leta 1997 v razredu N60, z vozilom Tonykard, ki mu ga je kupil in tudi izboljšal oče, oranje ledine v naših koncih, saj je tudi zdaj, ko mu pomagajo pri Avto moto turning klubu Velenje, katerega predsednik je mag. Dušan Puc, edini tek-

Foto: arhiv

movalec v kartingu.

Vsaka sezona terja svoje. Veliko treningov, psihične pripravljenosti, opreme in nenazadnje tudi sreče. Na tekmah ga spremlja oče, ki je hkrati tudi trener, mehanik, pomaga pa jima še prijatelj Janko Špeh. V začetku je bilo mogoče trenirati samo v Ptujju, saj steze v naših koncih ni bilo. Zdaj je k sreči v Velenju, na prostoru za Sipakom in velike zasluge za njo imata predsednik kluba mag. Puc in pa Rihard Grudnik, pomagali pa so pravzaprav vsi iz kluba. Tako ima Mitja vsaj treninge blizu, tekme, ki pa so po naši državi in tudi zunaj, pa so posebno poglavje. Z očetom bosta vztrajala, dokler bo šlo. Problem je seveda denar (kje pa ni?), ki ga je kljub dobri volji težko zbrati potrebno vsoto. Tudi AMTK ima omejena sredstva, kljub temu pa so Mitju lani pomagali z nakupom 2 motorjev in okvirja, kakor tudi s štartinami in še

čim. Tudi prijatelji so v preteklih sezonah priskočili na pomoč, združila jih je podjetna Eva Mešič in tudi sama pomagala. Letos tekmuje Mitja še v razredu 100 junior, drugo leto pa se seli v razred seniorjev, kar spet pomeni zamenjavo vozila in opreme. V novo sezono bo treba torej z novimi močmi, vendar se ni bati, da bi Mitju volja in vztrajnost pošli. Kdo ve, kam ga bo še popeljala njegova športna pot? Kajti ne pozabite: tudi zdajšnji asi Formule 1 so nekoč prašili ceste z gokardi.

Milojka Komprej

Odbojka

TRENER O SVOJIH VAROVANCIH

Pred odbojkarji domačega prvoligaša je zelo zahtevna sezona. Uprava kluba si prizadeva, da bi klub postal stabilen prvoligaš. Prva ekipa pa je samo vrh klubske piramide. Še večjo pozornost so posvetili mlajšim kategorijam, saj se zavedajo, da samo z lastnim kadrom lahko uspejo v relativno majhnem okolju.

Vseeno pa je trenutno največja pozornost skoncentrirana na zagotavljanje pogojev za nemoteno delo v pripravljalnem obdobju najboljših igralcev. Čeprav je do pričetka tekmovalne sezone še razmeroma daleč (sredina oktobra), je bazični del priprav že končan. Sedemdnevni cikel so preživeli na Rogli, kjer so imeli za delo odlične pogoje. Trenirali so kar 3x dnevno in v celoti izpolnili plan. O novostih in trenutni pripravljenosti nam je nekaj več povedal trener g. Nikolai Pozdaniak:

Kako so igralci prenašali napore na bazičnih pripravah, saj ste znani kot zagovornik zelo trdega treninga?

Že tretje leto sem trener te ekipe in igralci že poznajo moje metode dela, tako da so se že med počitnicami igralci dobro individualno pripravili in večjih težav na Rogli ni bilo. Načrtovan program smo celo nekoliko presegle.

Ali že imate formirano ekipo za tekmovanje v državnem prvenstvu in kakšne so spremembe?

Razen dveh, treh igralcev je naša ekipa zelo mlada. Zato smo zadnja leta iskali izkušenega organizatorja igre. Na domačem trgu ga je bilo nemogoče najti. Letos pa se je pokazala možnost in brez oklevanja smo se odločili za zelo izkušenega in hkrati odličnega igralca Bruna Najdiča iz Maribora. Njegove kvalitete so ljubiteljem odbojke v Sloveniji in širše dobro znane. Takšne okrepitve smo si lahko samo želeli. Veletni državni reprezentant bi naj bil odločilni dejavnik za mirno nastopanje brez bojzani za izpad. Prav tako je ekipo okrepil Rade Dačković iz Čačka (ZRJ). Gre za 23-letnega, 197 cm visokega igralca prvega tempa in centralnega blokerja. Z njim naj bi se ekipa okrepila predvsem v fazi obrambe, saj ima zelo dober občutek za blok. Poleg teh dveh igralcev so ostali samo domačini, ki so bili nosilci igre že v lanski sezoni.

Ali je seznam okrepitev že zaključen?

Še vedno je možnost, da se nam priključi kakšen igralec zunaj prostora Slovenije. Zaenkrat pa imamo v pogonu ekipo, ki sem jo že predstavil.

Kdaj začnete s treningi tekami?

Prve treninge tekme planiramo po 5. septembru. Takrat bomo že tudi taktično dovolj pripravljeni, da bomo tekme odigrali dovolj kvalitetno in preizkusili določene taktične variante.

Poznani ste kot trener, ki vedno od igralcev zahte-

va maksimum. S kakšno uvrstitvijo bi bili zadovoljni na koncu državnega prvenstva?

Kar nekaj prvoligaških ekip je temeljito spremenilo igralno zasedbo, zato je o moči nasprotnikov še nekoliko prezgodaj govoriti. Vsekakor je primarni cilj obstanek v družbi najboljših, osebno pa bi si želel mesto v sredini razpredelnice. Če pa je ekipa za to sposobna, pa bomo videli že zelo kmalu. Pred igralci in upravo kluba so torej zelo pestra jesen, zima in pomlad. Sezona je načrtovana zelo optimistično, upamo pa lahko, da se jim bo vsaj večina želja uresničila. V šoštanjski športni dvorani kvalitetne odbojke zagotovo ne bo manjkalo. Za OK Šoštanj Topolšico naj bi v prihodnji sezoni nastopili: D. Sevcnikar, I. Medved, V. Mihalinec, R. Kugonič, Z. Pavič, R. Sovinek, S. Sevcnikar, B. Najdič, R. Dačovič, U. Duplišak in A. Brišnik.

Ljubo Globačnik

Odbojka na mivki

Igralci OK Šoštanj - Topolšica, ki se je letos uvrstil v I. DOL, v času poletja niso počivali. Redno so igrali odbojko na mivki na igrišču ob bazenu, nekateri pa so se udeležili tudi državnega tekmovanja, ki ga je organizirala OZS.

Nedvomno je največ pokazal David Sevcnikar, ki se na tem področju uveljavlja že peto leto. David je v vseh teh letih vložil ogromno truda in časa v odbojko na mivki, zato je uspehe nekako tudi pričakoval. S soigralcem Rokom Sattlerjem sta pod imenom Agens tekmovala v državnem prvenstvu za člane in na koncu osvojila 4. mesto. Brilljrala pa sta v kategoriji do 23 let, kjer sta dokazala, da jima v Sloveniji ni enakih, osvojila sta naslov državnega prvaka in s tem pravico zastopati Slovenijo na evropskem prvenstvu v odbojki na mivki do 23 let, ki bo avgusta letos na Portugalskem. Drugo mesto v isti kategoriji je osvojila naveza Aleš Brišnik - Uroš Duplišak, ki sta na turnirju pokazala zelo dobro igro, vendar v finalu izgubila proti Davidu in Roku.

Na državnem tekmovanju za člane sta nastopala tudi Robert Sovinek in Zoran Pavič, ki sta dobro odigrala kvalifikacije na igriščih TRC Jezero, temeljiteje pa se bosta pripravila za naslednjo tekmovalno sezono. Alen Džordžević in Dejan Vinčič sta v Izoli igrala v kategoriji kadetov in osvojila 5. mesto v državi.

Veliko tekem odbojke na mivki je to poletje sodil mednarodni sodnik za dvoransko odbojko Ljubo Globačnik, ki se vse bolj uveljavlja tudi v odbojki na mivki, kajti njegov cilj je pridobiti mednarodno licenco tudi v tej športni panogi.

15. avgusta pa so se vsi igralci zbrali na uvodnem sestanku v športni dvorani v Šoštanju, saj bodo pričeli s pripravami na novo tekmovalno sezono.

Nataša Stevančević

PLANINSKI TABOR ŠTUDENTOV

V organizaciji Mladinskega odseka PD Šoštanj in Mladinskega odseka PD Velenje je od 26. do 29. julija 2001 potekal že 4. študentski planinski tabor.

Prvi tabor je potekal v Tatrah (Slovaška), drugi pod Krnom in tretji na Ljubelju. Letošnji tabor je bil pohoden, kar pomeni, da smo hodili od kočice do kočice.

Foto: arhiv

Našo pot smo začeli v dolini Lepene in se prvi dan povzpeli do Koče pri Krnskih jezerih. V petek smo se po ogledu Krnskega jezera povzpeli na Veliko Babo (2016 m) in pot nadaljevali preko Lanževce (2003 m) do Koče pri sedmerih jezerih, kjer smo obiskali oskrbnico Zinko. Sobota je bila namenjena za osvojitve Lepega Špičja (2398 m) in Kanjavca (2569 m), kar smo tudi storili. Prenočili smo na Tržaški koči na Doliču, kjer smo bili zelo razočarani nad oskrbo. V nedeljo smo se povzpeli še na naš najvišji vrh in sestopili v Trento. Tabor smo malce utrujeni zaključili pri Blejskem jezeru.

Letos je bil naš tabor mednarodni, saj so se ga na povabilo udeležili trije predstavniki planincev iz Srbije. Tabor je bil kar zajeten zalogaj z vidika prehojene poti in tudi vreme nam je služilo. Vzdušje smo si pa tako ali tako pripravili sami.

Bojan Rotovnik

ŠPORTNA ZVEZA ŠOŠTANJ

Predsedstvo ŠZŠ se je v vročem avgustu sestalo na svoji 6. redni seji. Kljub temu da v poletnih mesecih običajno vlada mrtvilo na področju športa, pa to ne velja za organizacijsko delo, saj je potrebno marsikaj pripraviti.

Na seji smo obravnavali problematiko objekta TVD Partizan in se dogovorili za redna vzdrževalna dela. Odločili smo se, da bo ŠZŠ prevzela v upravljanje objekt še za eno leto. Prav tako smo določili ceno najema objekta s strani športnih društev in drugih organizacij ter se odločili, da objavimo javni razpis za koriščenje objekta.

Mesec rekreacije je akcija, ki jo je pod svoje okrilje prevzela ŠZŠ. Tudi letos bomo skupaj s posameznimi društvi organizirali različne aktivnosti, na katere so vabljeni vsi občani. Točen razpored bo javno objavljen.

Zaradi organizacijskih zadev in ker želimo sprejeti v članstvo nova društva, smo se odločili, da bomo v tem letu organizirali že drugo skupščino ŠZŠ, ki bo konec oktobra. Več informacij o tem v naslednji številki Lista.

Internet je moderen medij, ki ga bo tudi ŠZŠ izrabila za svojo predstavitev. Vabljeni na <http://www.sportna-zveza-sostanj.si>.

Na seji smo začeli s postopkom priprave pravilnika o izbiri najboljšega športnika in športnice leta v Občini Šoštanj. Tudi v naši občini bomo prvo razglasitev naj športnikov pripravili predvidoma v začetku prihodnjega leta.

Pod točko razno smo bili veseli obvestila, da se je mlada šahistka Špela Sovič uvrstila na evropsko prvenstvo, kar smo tudi simbolično podprli.

Bojan Rotovnik

SVETLOBA

Meditacija

Tema obstaja samo, kadar je Svetloba odsotna, boj in nasilje obstajata samo, kadar je odsotno zavedanje.

V današnjem času prihaja v svetu do mnogih napetosti med ljudmi, pouličnih bojev, umorov in množičnih demonstracij. Vse te anomalije se dogajajo skozi celotno zgodovino kontinuirano, samo oblike izražanja so različne. Vsem je skupno eno: boj, agresija, nasilje. Zato se danes vprašamo, kje so doma te negativne kvalitete, ki povzročajo človeku toliko gorja, kje je vir vseh teh lastnosti?

V vsakdanjem življenju lahko opazimo, da se ljudje najprej prepričamo sami s sabo, potem s svojimi bližnjimi, prijatelji, starši, otroki, sosedi in tako naprej. V šolah nastajajo nasprotja med učenci in učitelji, med starši in otroki, v službah med nadrejenimi in podrejenimi... Preprič nastajajo tudi med politiki in v vseh naših sodobnih demokratičnih ureditvah smo priča sočnim verbalnim prepričom, potem pa še kakšnim zglednim pretepom. Če gledamo še širše, opazimo boj tudi med posameznimi verskimi skupinami, med posameznimi državami, ki so v vojnah, potem imamo tu še mnoge oblike hladne vojne in pa seveda večni boj med veselimi. Vsem je skupno to, da se gibljejo v polju moči, agresije, orožja, jeze, dokazovanja svojega prava in tega, da so na vrhu vseh vrhov. Tukaj pa ima glavno vlogo človek. Včasih je sam, takrat je posameznik, če sta dva ali trije, so družba. Družbo, državo ali skupnost pa sestavljajo posamezniki, ljudje in kakor koli obračamo, na koncu vedno dobimo človeka - posameznika. In ta človek posameznik je odločilen dejavnik. Po svojih značilnostih je lahko miroljuben, ljubezniv, nenasilen, odprt, radosten - takrat lahko rečemo, da so v njem kvalitete Svetlobe. Na drugi strani je človek lahko ujet v negativne kvalitete, ki so podobne nekaterim živalskim, zato govorimo, da je človek prevzel živalsko naravo. Če ima kdo mešanico obeh kvalitete, govorimo o človeku, njegova značilnost pa je nenehni boj v samem sebi, v ustvarjanju notranjega konflikta, kajti vsak človek ima v sebi skrito zavedanje o svoji možnosti višje narave. Le ta ga vsake toliko časa opozarja na to, kdo pravzaprav je v svojem bistvu.

Vse, kar se dogaja, prihaja iz človeka, od človeka in le on predstavlja vir vseh težav, konfliktov, bojev, nasilja... Zelo pomembno je uvideti dejstvo, da vse prihaja od vira - človeka. Imamo na primer izvire neke reke, kjer je količina vode še majhna, tok pa je še razmeroma šibek. Če hočemo reko usmeriti ali zaustaviti, je tam še najlažje. V nasprotnem ta ista reka dobiva na svoji poti različne pritoke, močnejši tok in širšo strugo. Reka postaja močnejša in se sama izliva v še večjo reko. Tako se druga reka širi, poglablja, dobiva na moči, hitrosti in na koncu se izlije v široko morje. Zelo težko je zaustavljati ali regulirati močne in široke reke. Enako to velja za človekov boj, nasilje, agresijo in jezo. Tako kot se posamezne reke zlivajo ena v drugo in potem tvorijo ogromnost, tako se človekovo nasilje, boji, konflikti stopnjujejo in množijo. In današnji človek se v svoji nezavednosti zapleta v zaustavljanje te močne reke, to zaustavljanje pa je Sizifovo delo. Za odpravljanje posledic se uporabljajo

ogromne količine energije, denarja in človeških življenj. Strojene je veliko materialne škode na vseh področjih, ker se ne odpravljajo vzrok, ampak rešuje posledica, obenem pa se množi vojaška industrija, ki predstavlja dvorezen meč. Prvič skrbi za vzdrževanje miru v svetu, drugič za uresničevanje skrajnega nasilja in nadvlade. Človek si težko predstavlja blaginjo, ki bi nastala, če bi zaprli vsaj nekaj tovarnih orožja. Vendar temu ni tako, kajti v svetu se proizvaja čedalje več orožja. Tako ima sodobni človek možnost, da že v najmanjši nervozi vzame iz predala orožje in strelja na domače ali sosedje. In to je demokracija, boljši način življenja. Poglejmo si čisto navadne demonstracije. Na eni strani država ali skupnost s svojim aparatom. Na drugi strani nezadovoljna mladina, ki ima vsega zadosti in je brez smisla za resnično poglabitev življenja. Smisla pa pravzaprav mladi ne morejo imeti, saj niso okusili prave ljubezni. Na televiziji in v kinu so gledali nasilje, živijo nasilje in izvajajo nasilje. Starši so verjetno delali isto ali pa so bili odsotni na "pomembnih" delovnih mestih.

V svetu je ogromno služb, vojakov, skupin in posameznikov, ki so plačani, da zaustavljajo izraženo nasilje, ki preplavlja naš planet. To pa se spet odraža na kvaliteto življenja. Nepredstavljiva škoda, ki se povzroča zaradi zaustavljanja močne reke. Rešitev obstaja! Kaj pa zmore en sam človek, se sliši. Nič se ne da narediti v tej množici ljudi. Kaj je družba, množica, skupina? Sestavljena je iz samih posameznikov. In kaj je posameznik? Posameznik je človek, en sam neodvisno živeči človek. En sam človek je ves svet in ves svet je množica enega samega človeka. Ko se tega zavemo, lahko spoznamo, da vse nastaja v njem, vse pozitivne in negativne kvalitete. Omenjene kvalitete se potem v družbi seštevajo in množijo. Preobrazbo je potrebno pričeti vedno pri človeku, viru vseh kvalitete življenja. Jezo, pohlep, sovraštvo, nasilje in ljubosumje najdemo vedno v njem, v viru. Naše negativne kvalitete ali z napačnimi odločitvami nastale napake imamo možnost preprečiti samo na en način. MEDITACIJA je način vstopanja v polje Svetlobe, ki osvetljuje sam vir, človeku pa omogoči, da se zaveda vira. To je povsem dovolj. Ni nobene potrebe po še enem boju, boju, v katerem bi hoteli premagati omenjene negativnosti v nas. To bi bil še en dodaten konflikt, izguba energije, boj s samim seboj in še eno dodatno nasilje, izraženo v reki vseh sovražnosti. Vse te kvalitete obstajajo, pa kakršne koli so že, so v nas, so del nas. Ko se jih s pozornim opazovanjem prične zavedati, prenehajo postajati naše, ali povedano drugače, mi nismo več del njih. V svoji notranjosti opravimo s svojim nasiljem v samem viru in nobenega boja ni potrebno, ne na začetku, ne kdaj koli pozneje.

Celoten solski sistem bi bilo potrebno spremeniti, učence pa preobraziti in ne samo izobraziti, torej vzgajati v duhu meditacije. Šole so danes zelo pomembne, iz njih prihajajo naučeni ljudje z znanjem, kar pa še ne pomeni, da se zavedajo življenja. Da bi zgradili celostno osebo, zavedajočo, pozorno, spontano, s predznakom živetja svoje življenje, ne pa živetja staro in naučeno, bi bilo nujno uvesti v vse šole meditacijo zavedanja. S tem bi v novih generacijah prihajajoče mladine ustvarili pogoje za rast nenasilja in miru.

Zen Aj

Vaša lekarna svetuje

OBVLADOVANJE POVIŠANEGA KRVNEGA TLAKA V LEKARNI

Lekarniška zbornica Slovenije je kot nekatere druge evropske države pristopila k uvajanju programov farmacevtske skrbi. Program za obvladovanje hipertenzije v lekarnah je skupen projekt svetovne zdravstvene organizacije in Evropskega Forumu.

samokontrole pri starejših, niso pa primerni za bolnike z aritmijo in ekstrasistolami. Pri nakupu svetujemo le tiste merilce, ki so registrirani v Sloveniji kot medicinski pripomoček in imajo ustrezen certifikat kakovosti (oznaka: CE + štiri številke).

Meritev KT poteka sede, roka naj bo podprta, mišice sproščene. Manšeta naj bo v višini srca. Meritev po nekaj minutah ponovimo. Verjetno bo drugič vrednost KT manjša, kar je normalno, saj KT niha, že ob manjšem razburjenju je lahko višji. Pred meritvijo je potreben počitek v mirnem prostoru.

Nivo KT, ki je izmerjen doma, se lahko znatno poveša, če tlak merijo zdravstveni delavci. Predvsem to velja za starejše osebe s povečanimi KT. Upoštevati je treba velikost manšete, pri močnejših osebah je potrebna večja manšeta, da ne pride do napačnih meritev.

NASVETI FARMACEVTA ZA ZMANJŠEVANJE RIZIČNIH DEJAVNIKOV, KI VODIJO K HIPERTENZIVI

Osnova zniževanja KT je zdrav življenjski slog, ki vključuje naslednje ukrepe:

- Znižanje telesne teže! Izogibajte se živlom z veliko nasičenimi maščobami, ocvrtih jedi, slaščic... Izračunajte si svoj indeks telesne mase. Primeren ITM v starosti 20 do 60 let je med 20 in 17. Prekomeren ITM nad 25 pomeni dejavnik tveganja za razvoj kardiovaskularnih obolenj.

$$ITM = \frac{\text{telesna teža (kg)}}{(\text{telesna višina v m})^2}$$

- Zmanjšano uživanje soli: naj bo omejeno na 6 g/dan.
- Zmanjšano uživanje alkohola: omejitev alkohola na 20 do 40 g/dan. 20 g alkohola je 2 dcl vina, 0,5 l piva, 0,2 dcl žganih pijač.
- Redna telesna dejavnost: priporočajo se izotonične dinamične vaje, kot so hoja, tek, kolesarjenje, plavanje in to vsaj 2 do 3x tedensko po 25 - 60 minut.
- Zmanjšanje ostalih dejavnikov tveganja: prenehanje kajenja, zmanjšano uživanje nasičenih maščob, nadzorovanje kroničnih boleznih (sladkorna), uživanje določenih zdravil, ki pri daljši uporabi povešajo KT: (oralna kontracepcija, nesteroidni antirevmatiki, kofein...)

Program obvladovanja hipertenzije v lekarnah izvaja tudi v LEKARNI ŠOŠTANJ. Če želite več informacij, se oglasite za nadaljnja navodila!

Nataša Ignatov, mag. farm,
Lekarna Šoštanj

ZAKAJ JE HIPERTENZIJA ENO OD PRIORITETNIH PODROČIJ ZA IZVAJANJE FARMACEVTSKE SKRBI?

Hipertenzija je najpogostejša bolezen obtočil pri odrasli populaciji in predstavlja velik zdravstveni problem. Povišan krvni tlak (KT) je eden od dejavnikov tveganja za nastanek boleznih srca in ožilja. Kar 3 do 4 x so bolniki s hipertenzijo bolj ogroženi za nastanek koronarnih srčnih obolenj in 7 x bolj ogroženi za nastanek možganske kapi.

Bolezen poteka v začetku asimptomatsko, zato ostaja pogosto neopazena. Po nekaterih podatkih je pod nadzorom manj kot 20 % populacije z visokim krvnim tlakom. Z učinkovitim preprečevanjem, pravočasnim odkrivanjem in s pravilnim zdravljenjem lahko pomembno vplivamo na zmanjšanje obolevnosti in smrtnosti populacije. Pri obvladovanju hipertenzije ima farmacevt v lekarni zaradi svojega položaja in usposobljenosti enakovreden položaj v zdravstvenem teamu.

KAJ JE KRVNI TLAK?

KT imenujemo tisti tlak, s katerim stolpec krvi pritiska na steno žile, po kateri teče. Poznamo sistoličen (zgornji) KT, ki ga izmerimo takrat, kadar srce iztisne kri v ožilje in diastoličen (spodnji) KT, kadar srčna mišica počiva.

O hipertenziji govorimo, kadar namerimo pri vsaj treh zaporednih meritvah ob treh obiskih vrednosti večje kot 139/89 mmHg.

OPTIMALNI KRVNI TLAK	120/80
VISOKO NORMALNI	130/85 do 139/89
BLAGO ZVIŠANI KT	140/90 do 159/99
ZMerno zvišani KT	160/100 do 179/109
HUDA ARTERIJSKA HIPERTENZIJA	Več kot 180/110

PRAVILNE MERITVE KRVNEGA TLAKA

Izbrati je treba primeren merilec. Klasični živosrebni sfingmanometri so preprosti, zanesljivi, a nerodni in neprimerni za domačo uporabo. Potrebna sta dober sluh in vid. Aneroidni merilci so praktični, vendar manj zanesljivi in potrebna sta dober sluh in motorična spretnost. Elektronski merilci (avtomatski in polavtomatski) so praktični in primerni za izvajanje

vdanost, zato ljubi iskreno in strastno. Svojega partnerja "cartlja" z darili in pozornostmi.

Ljudje, rojeni v znamenju Leva, ne marajo samote. Nujno potrebujejo priznanje okolice in če želijo, da se dobro počutijo ob vas, jim to pokažite. Levi potrebujejo za življenje ljubezen, zato morajo biti neprestano na osvajalnih pohodih. Spoštujejo "ljubezen", ki jim daje živahnost, družabnost, lepoto in spolno privlačnost. Vedno iščejo popolno ljubezen. Ko jo končno najdejo, se predajo z vsem žarom in velikodušnostjo, a ne prenašajo prevar in laži.

Tako moški kot ženske, rojeni v znamenju Leva, so šarmantni, pogosto aristokratskega izgleda in uglajeni. Ženska v znamenju Leva je zvestejša od vseh žena; ona čuti, poklanja, daje; je plemenita in pristna; je bitje, ki ji je nemogoče vrniti vsa dobra dela. Ker so Levi po naravi strastne živali, živijo za seks, kar še ne pomeni pogostost avantur. Navadno so zvesti le enemu partnerju, če jih le-ta zadovolji. Lubezen Leva je ognjena, trajna in zna se žrtvovati samo za ljubljene.

ZDRAVJE:

Levi so močni in vitalni. Večinoma zbolijo zaradi pretiranega hitrega ritma življenja ter pretiranega trošenja energije. Njihovi najbolj občutljivejši deli telesa so srce, krvni obtok, hrbtenica, hrbtne mišice in sklepi. Včasih dobijo tudi čir, ki pa je psihosomatskega izvora, povišan krvni tlak in boleznijo oči. Bolezni lahko prenašajo, čeprav so nagnjeni k temu, da ne upoštevajo zdravniških nasvetov.

PRIMERNI POKLIC:

Uspešni poslovneži, glasbeniki, direktorji, zdravniki, organizatorji...

PRIMERNI PARTNERJI:

Najprimernejša sta Vodnar in Strelec. Ustrezna sta tudi Oven, Dvojček in Tehnica. Težke so veze z vodnimi znamenji. Bik in Škorpion nista primerna partnerja.

ZNANE OSEBNOSTI, ROJENE V ZNAMENJU LEVA:

Gajus Julius Cezar, Napoleon Bonaparte, Benito Mussolini, Fidel Castro, Alfred Hitchcock, Robert de Niro, Mick Jagger, Mata Hari.

Astrologinja "Špela"

Odgovor pod vašo šifro: "MI 2"

Vaše Sonce v Levu, Luna v Dvojčkih in Ascendent v Tehnici kažejo na vaš vesel, družaben in razigran značaj.

"Ste kot plamen, ki veselo plapolja v vetru..."

Manj ste trmasti ter bolj prilagodljivi in komunikativni od drugih Levov, saj vam Dvojček in Tehnica (oba sta zračni znamenji) dajeta veselost in živahnost značaja. Velika vrlina vašega značaja sta bistrost in hitro odzivanje na okolico. Ste radovedni, nenehno zaposleni in polni načrtov. Živite hitro in dinamično. Za prijatelje, razvedrilo in družabne igre si najdete vedno dovolj časa. Plemenitost in priljubljenost sta vam bila položena v zibelko. Vsestranska razgledanost in zanimanje, smisel za umetnost, glasbo in estetiko vam obmogočajo, da prav na teh področjih v življenju lahko dosežete dobre rezultate.

Vaša življenjska pot gre naravnost k cilju, saj ne poznate ovir in ste zelo nepopustljivi do drugih. Na tej poti lahko druge podcenjujete ali jih celo prezirate. Ker ste zelo kritična oseba, ki rada izziva in se težje prilagaja, vam bo zaradi teh lastnosti težje doseči stabilen in trden položaj. Zavedajte se, da s tem ravnanjem sebe silite v težave. Vaš Merkur v Devici, ki predstavlja intelekt, smisel za kontaktiranje z ljudmi, ni dobro položen. Povzročča vam nestabilnost, samopoveličevanje, bujno domišljijo in nemir. Psihična napetost in razposajenost se pri vas hitro in nepričakovano izmenjujeta.

Zaradi naštetih lastnosti vam svetujem, da se večkrat umaknete v samoto, morda si celo izberete poklic, ki je vezan na vašo individualno kreativnost (smisel za umetnost, glasbo, oblikovanje,...) in z močno voljo in srečo, ki vas štiti, dosežete dober in stabilen položaj na poslovnem področju.

Ste človek, ki je zelo navezan na starše, saj ste zelo zelo odvisnih od njih. Ta veza se pozna tudi pri iskanju vašega idelanega partnerja.

Pravi partner nam je vedno "dan" in od njega dobivamo vedno to, kar mu mi dajemo. Zavedajte se, da to "dajanje" ni zgolj gmotno, temveč je dajanje na nevidni ravni. Prepustite se življenju in dopustite, da vas njegovi tokovi pripeljejo do partnerja, ki ga v tem obdobju duhovne rasti najbolj potrebujete. Nikoli ne pozabite, da je življenje učenje in čim bolj smo se pripravljani v njem učiti, tem hitreje bomo napredovali in s tem našli pravi smisel bivanja v fizičnem telesu. Srečno. Lep pozdrav!

"Špela"

Element: OGENJ.

Temperament: KOLERIČEN - FIKSEN.

Kvaliteta: OGNJENO, FIKSNO, DNEVNO.

Planet vladar: SONCE.

Kovina: ZLATO.

Barve: BARVE SONCA OD VZHODA DO ZAHODA.

Kamni: RUBIN, DIAMANT.

Dan: NEDELJA.

Število: 5.

Glavne značilnosti: PONOSEN, SAMOZAVESTEN, ENERGIČEN, PLEMENIT, DOMINANTEN, AVTORITATIVEN, ISKREN...

Ključni pomen: IZRAZ LASTNEGA JAZA.

MIT IN IZVOR SIMBOLA:

Skoraj vse civilizacije so imele svoje Sončevo božanstvo. Apolon, sin Zeusa, je najbrž najpomembnejši bog Sonca zahodne civilizacije. Bržkone izvira iz Azije, Evropo pa je dosegel preko Grčije. Apolon ne poseblja le svetlobe in brezmadežnosti Sonca, ampak tudi popolnega človeka, ki je na slikah upodobljen kot gol, odkrit mladenič. V astrologiji je Sonce - tehnično planet in ne zvezda, ki pa je povezan z znamenjem Leva in predstavlja srčno dobroto, ljubezen, plemenitost, ustvarjalnost in preprosto radost. Vendar lahko pripomore tudi k domišljavosti, ki se včasih razvije v povečevanje lastne vrednosti.

ZNAČAJ:

"Levi so dostojanstvena pojava kralja živali, oznaka najvišje oblasti in plemenite moči, spojena s Soncem, njihovim vladarjem." To je močan značaj, ki mu je usojeno, da življenje živi do skrajnih zmogljivosti.

Za ljudi, rojenih v znamenju Leva, je najbolj značilno, da so rojeni "VLADARJI", ki hočejo bleščati v vseh barvah Sonca (zlato, rumeni, oranžni...). Žveti želijo na veliki nogi in to pokazati tudi drugim. So dobri prijatelji in gostiljeli in to tudi hitro občutijo. Veliko trošijo za sijaj in zunanji videz. Izredno cenijo kavliteto in ne trpijo prevar. Najraje vidijo, da drugi delajo pod njihovim vodstvom. So nadpovprečni v svojih ciljih. To so zelo glasni (bučni) ljudje, ki radi dramtizirajo.

ČUSTVA:

"Če želite osvojiti Leva, mu morate dati vtis, da vas je on prvi opazil in zato mora on prevzeti vse prve korake."

"Niti eno od vseh astroloških znamenj nima toliko ponosa kot "LEV", zato gorje tistemu, ki bi ga prizadel!" Njegov bes je nenaden, a prehodni. Užaljen lahko partnerju hitro obrne hrbet ter ga enostavno preko noči pozabi. Je ljubosumen, čeprav partnerju, ki ga ljubi, zaupa. Če ugotovi, da ga ta vara, je konec, kot bi odrezal. Preveč je ponosen, da bi prenašal, da mu kdo natika rogove. Vedno mora biti oboževan. Vse doživlja globoko, ker njegova čustva prihajajo naravnost iz srca. Brez ljubezni ne more živeti, saj to ni samo ljubezen do nasprotnega spola, temveč tudi ljubezen do življenja. Vedno mora imeti občutek, da si vas je resnično pridobil. Tovrstna težava je zanj izziv. "Zahteva" popolno

ASTROLOŠKI KUPONČEK

1. št. kupona _____

2. šifra _____

3. kraj, datum in ura rojstva _____

4. Vaše vprašanje _____

odgovor je brezplačen!

1. del
KITAJSKA

Bojan Rotovnik

Foto-reportaža

Rože, rože, rožice!

Poletje se je že kar poslovilo. Če je ljubiteljem rož primanjkovalo vode, jim prav gotovo ni zmanjkalo ljubezni do njih.

Zdravko Kočevar

Izstop iz klimatiziranega letališča mesta Hong Kong 4. oktobra 2000 je bil pravi šok. V Evropi dnevne temperature zaradi dolgotrajnega deževja pod 20 stopinj C, a v velemestu ob Južnem

vedno ne uskladijo z realnostjo. Tako sem ostal za potovanje sam in tudi to ni omajalo moje odločitve. No malce že, a sem se kmalu sprijaznil s tem.

Priprave na potovanje so bile obsežne. Predvsem zbiranje denarja in informacij. Opravil sem tudi priporočljiva cepljenja (hepatitis A in B) in preventivno s sabo vzel tablete proti malariji, ki jih na samem potovanju nisem potreboval. Tudi neformalni pogovor z zdravnikom in planincem Valterjem Pirtovškom na koči pod Jalovcem mi je prinesel veliko koristnih napotkov, tako da mi je uspelo celotno potovanje prestati brez posebnih zdravstvenih težav.

Informacije o tej, za nas daljni deželi, sem zbiral s pomočjo interneta, popotniškega vodnika Lonely Planet in v raznih revijah ter knjigah. A prav Lonely Planet se je

izkazal za najkoristnejšega, saj vsebuje mnogo informacij, ki jih potrebuje vsak popotnik. Osebnost med popotnike štejem tiste, ki se na neko potovanje odpravijo v lastni režiji, kjer se mora vsak pač znajti. Takšen način potovanja je zelo drugačen od vodenih turističnih ogledov, kjer vsak dan servirajo, kaj moraš videti, in ob tem poskrbijo še za vse logistične zadeve. Nič samoiniciativnosti - to ni zame!

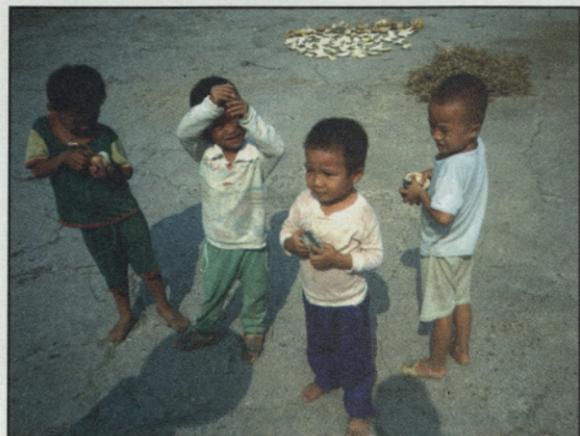
Hong Kong Ves čas priprav se kar nisem dobro zavedal, da bom zares tudi odpotoval. Tisto "ta pravo" zavedanje je prišlo šele na letališču Brnik, ko sem stopal proti letalu slovenske letalske družbe. Prav čudni občutki so me spreletavali, ko sem hodil po stopnicah, oče pa mi je

Hong Kong

mahal z letališke terase. Dobil sem sedež pri oknu in jeklena ptica nas je ponesla do ogromnega letališča v Frankfurtu, kjer se moraš iz enega dela letališča v drugi del peljati s posebnim vlakom. Po nekaj urah čakanja sem sedel v popolnoma polno letalo nemške družbe Lufthansa, ki je bilo namenjeno v Hong Kong. Enajst ur vožnje, sedeži z zelo malo prostora za noge, hrana v plastičnih lončkih, višinski razgledi na puščavo Gobi ter nato pristanek na soparnih azijskih tleh. Natančneje na letališču mesta Hong Kong.

način potovanja je zelo drugačen od vodenih turističnih ogledov, kjer vsak dan servirajo, kaj moraš videti, in ob tem poskrbijo še za vse logistične zadeve. Nič samoiniciativnosti - to ni zame!

Otok - novi del Hong Konga

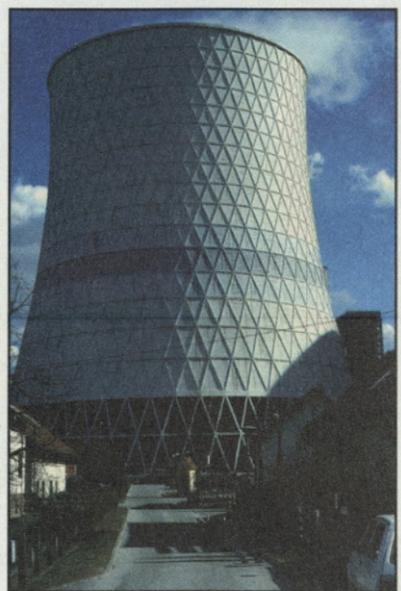

"Otroci"

Kitajskem morju več kot 30 stopinj C z veliko vlage v zraku. Jaz pa v dolgih hlačah in z velikim nahrbtnikom na ramenih ter s popotniškim vodičem Lonely Planet v roki. "Pa sem prispel," sem si rekel ter si hkrati mislil: nekako bo že! Prvič zunaj Evrope in še sam sem se odpravil na pot.

Začetek poti

Zakaj ravno Kitajska? Točen odgovor na to vprašanje bi bil verjetno veliko daljši, kot mi je urednik Lista sploh namenil prostora za opis mojega potovanja. A začetki moje velike želje segajo v osnovnošolska leta, kjer domišljija igra pomembno vlogo. Pri krožku OZN na OŠ Bibe Röcka, ki ga je vodila učiteljica Razbornik - Kukovič, sem se prvič srečal z vzhodno Azijo tako "v živo". Verjetno je bilo krivo tudi njeno navdušeno pripovedovanje o doživetjih v različnih delih sveta, ki jih je obiskovala skupaj z možem. Mnogo perspektiv o vzhodni Aziji, ki jih takrat, še v Jugoslaviji, ni bilo mogoče dobiti brez poznanstev, in nekaj fotografij, začinjanih z bogatim besednim opisom, so v meni prižgali tisto iskro, ki se ji reče želja spoznavati nove kraje. Vse predolgo sem bil omejen z Evropo in različnimi pomisleki glede potovanja v Azijo. Predrago, predalet, nevarno, ne znam jezika ipd. Trajalo je do zaključka mojega študija in še vojsko sem dal čez, da sem zbral dovolj poguma, volje in denarja za odločitev - grem na KITAJSKO. Čeprav sem mami večkrat omenjal to možnost, je vedno zamahnila z roko in dejala: "Ti kar pojdi, če si tako trmast!" Oba z očetom sta si gotovo mislila, da realizacije tako ali tako ne bo. V maju leta 2000 sem oba in še koga drugega presenetil z odločitvijo, da oktobra res nameravam iti na Kitajsko. Sprva je bilo potovanje mišljeno za dve osebi, a kaj ko se interesi in želje

Začetek je bil v tej ulici.

NAROČILNICA

NAROČAM MESEČNIK LIST OBČINE ŠOŠTANJ

IME _____ PRIIMEK _____

NASLOV _____

LETNA NAROČNINA ZNAŠA 1000 SIT

Vsaka hiša je razkošna v cvetlični preobleki.

Pot skozi naselje je prava paša za oči.

K lepi hiši sodi tudi lepo urejena okolica.

IPUP
Z nami v čisto mesto!

Uporabnikom naših storitev in vsem občanom občine Šoštanj čestitamo k prazniku 30. septembru.

KONTAKT:

Trg Svobode 12
p.p. 4
3325 Šoštanj
e.pošta: list@sostanj.si

URADNE URE:

vsak torek od 10.00 do 12.00
vodja priprave redakcije **Milojka Komprej**
vsak petek od 18.00 do 20.00
odgovorni urednik **Peter Rezman**
telefon (03) 89 84 334

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST št. 9 (oktober 2001), pošljejo ali dostavijo najkasneje do 1. oktobra 2001.

Izdaja:

Občina Šoštanj, Trg Svobode 12, Šoštanj.
Uredniški odbor:
Jožica Andrejč, Danilo Čebul, Marjana Čelofiga, Brane Guzej, Milojka Komprej, Peter Rezman in Andrej Starič.
Odgovorni urednik: Peter Rezman.
Lektoriranje: Jožica Andrejč.
Priprava redakcije: Milojka Komprej.
Oblikovanje: Vinko Pejovnik ml., Eurograf d.o.o.
Tisk: Eurograf d.o.o., www.eurograf.si

PROGRAM PRIREDITEV OB OBČINSKEM
PRAZNIKU TUDI NA SPLETNIH STRANEH
OBČINE ŠOŠTANJ: <http://www.sostanj.si>